

መስዋዕተ ወንጌል

/ቅዱስ ቁርባን/

ከያዕቆብ ሰንደቁ አዩ

የካቲት 1996 ዓ.ም

አድራሻ

✉ 12437

☎ 20-04-38

📠 09-63-63-93

ደብረ ብሥራት ቅዱስ ገብርኤል ቤተክርስቲያን።

ምስጋና

ውድ ጊዚያቸውን መስዋዕት በማድረግ ረቂቁን ደጋግመው በማንበብ ገንቢ አስተያየትና ዕርማት ለሰጡኝ ለቀሲስ ጌታቸው ደጀኔ ለሊቃ ዲያቆናት አስራት ለዲያቆን ሕብረት የሺጥላ ለዲያቆን ሱራፌል ወንድሙ ለዲያቆን መብራቱ ኪሮስ።

መጽሐፍትን በመጠቀምና በማዋስ ለተባባሩኝ ለገነተ ጽጌ ቅዱስ ጊዩርጊስ ቤተክርስቲያን ቤተ መጽሀፍት ለኢትዮጵያ ጥናትና ምርመራ ተቋም ቤተ መጽሐፍት አገልጋይ ሰራተኞች ከልብ የመነጨ ምስጋናዬን አቀርባለሁ።

እንዲሁም በዚህ መጽሐፍ ዝግጅት ወንድማዊ ትብብር ላልተለየኝ ለሀብታሙ ተገኝ በአጠቃላይ በጸሎት በሐሳብና አስፈላጊውን ድጋፍ ላደረጋችሁልኝ ሁሉ ከልብ የመነጨ መንፈሳዊ ምስጋና በልዑል እግዚአብሔር ስም አቀርባለሁ።

መጽሐፍ ስጦታ

ለ- ወንጌላዊ ቅዱስ ማቴዎስ
ከ- አገልጋዩ ለጊዜ
ቀን 2000.3.22

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋህዶ ቤተክርስቲያን ደንብና ሥርዓት ጠብቆ የተዘጋጀ።

መብቱ በሕግ የተጠበቀ ነው።
All Rights Reserved.

ማውጫ

ምዕራፍ አንድ

መግቢያ	5
1.1 የቃሉ ትርጉም	7
1.2 ምሥጢረ ቀርባን የተመሠረተበት ዓላማ	9
1.3 ምላሌና ትንቢቱ በብሉይ ኪዳን	11
ሀ. የመልክ ጼዴቅ ኅብስትና ጽዋ	
ለ. የፋሲካው በግ	
ሐ. ከሰማይ የወረደ መና	
1.4 የአሪት መሥዋዕት ዓይነቶች	26
1.5 መሥዋዕተ አሪት ከመሥዋዕተ ወንጌል ሲነጻጸር	28

ምዕራፍ ሁለት

2.1 ምሥጢረ ቀርባን በሐዲስ ኪዳን	32
2.2 የሕይወት እንጀራ	33
2.3 ወንጌላዊ ቅዱስ ማቴዎስ	36
2.4 ወንጌላዊ ቅዱስ ማርቆስ	36
2.5 ወንጌላዊ ቅዱስ ሉቃስ	37
2.6 በመብልና በመጠጥ መስጠት	44
2.7 በስንዴና በወይን ለምን ተመረጡ	46
2.8 ፍጹም መለወጡ	50
2.9 የክርስቶስ ሥጋና ደም አማናዊነት	52

ምዕራፍ ሶስት

3 . በቅዱስ ቀርባን የሚገኝ ጸጋና ጥቅም	56
3.1. ከ እግዚአብሔር ጋር ሕብረትን ይሰጣል	56
3.2. የጋብቻን አንድነት ያረጋግጣል	60
3.3. የ ክርስትያኖች ኅብረት ይሰጣል	60

3.4. የ ኃጢአትን ስርዐት ይሰጣል-----	62
3.6. መከራ መስቀሉን እናስታውሳለን -----	65
3.7. የእግዚአብሔርን ፍቅር እናስታውሳለን -----	66
3.8. የመንፈሳዊ ሕይወትን ዕድገት ይሰጣል-----	68
3.9. ድል አድራጊነትን እናገኛለን-----	69
3.10. አዕምሮን ያነጻል ምሥጢርን ይገልጣል-----	71
3.11. ዘላለማዊ ሕይወትን ይሰጣል-----	71

ምዕራፍ አራት

4. ከቅዱስ ቀርባን መቀበል የሚገባው ማነው?-----	76
4.1. መዘጋጀት /ነፍሳቸውን ተመልከተ/-----	86
4.2. ኃሳብን መቀረጥ-----	88
4.3. ዛሬና ነገ ቀድሳቸው -----	89
4.4. የዝግጅት ጉድለት-----	93
4.5. ራሳችንን በመመርመር እንዴት እንዘጋጃለን-----	95
4.6. ወደ ልባችን በመመለስ እንዘጋጅ-----	99
4.7. ንጹሕ ሆኖ መቅረብ-----	101

ምዕራፍ አምስት

5. ከቅዱስ ቀርባን ላለመቀበል የሚቀርብ ምክንያቶች-----	113
5.1. ከመንፈሳዊ ሕይወት መራቅ-----	113
5.2. መንፈሳዊ ዕውቀት ማነስ-----	117
ሀ. ወጣት ስለሆንኩ -----	118
ለ. ስለምመኝ -----	120
ሐ. በሥርዓተ ተክሊል መጋባት ስለምፈራ-----	122
መ. በዝሙት ስለምፈተን -----	123

ሠ. አለባበሴን ማስተካከል ስላቃተኝ-----	123
ረ. ከባልንጀሮቼ መለየት ስለማልችል-----	127
ሰ. የአካባቢዬ ተጽዕኖ ስላለብኝ-----	129
5.3 የመንፈሳዊ ጽናት ማነስ-----	130
ሀ. ከቤተሰቤ እንድቆርብ አይፈቅዱልኝም-----	130
ለ. በሌሎች ሥነምግባር መሰናከል-----	131
ሐ. በቀላሉ በኃጢአት ስለምሸነፍ-----	132
5.4 መንፈሳዊ ዓላማ ማጣት-----	138
ሀ. ከባለቤቴ ተለይቼ መቀረብ ስለማልችል-----	138
ለ. የካህናት ማበረታታት ስለሚያንሰን-----	144
ሐ. ስለ ቅዱስ ቀርባን ፈፀሞ አስቤ ስለማላውቅ-----	145
መ. ልብስና መደገሻ ገንዘብ ስለሌለኝ -----	146
ሠ. ቀስ ብዬ እደርሳለሁ ምን አስቸኮለኝ-----	147
ረ. ለሀመምተኛ ብቻ ነው ብዬ ስለማስብ-----	149
ሰ. ቤተሰብ ስለማስተዳደር-----	151
ሸ. የሥራዬ ሁኔታ አይመቸም-----	152

ምዕራፍ ስድስት

6. ቅዱስ ቀርባን በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋህዶ ቤተ.ክ በሌሎች አብያተክርስቲያን ያለው ልዩነት-----	155
6.1. የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋህዶ ቤተክርስቲያን ትምህርት-----	156
6.2. የምስራቅ ኦርቶዶክስ ተዋህዶ ቤተክርስቲያን / ኦሪየንታል/-----	160
6.3. ምስራቅ አብያተክርስቲያናት/ መለካዊያን/-----	161
6.4. ምዕራብ ላቲኖች ካቶሊኮች-----	162
6.5. ፕሮቴስታንቶች-----	163
ዋቢ መጽሐፍት -----	165

መግቢያ

ከዚህ ቀደም ለመጀመሪያ ጊዜ «አናታችን ጽዮን» የሚል መጽሐፍ ለምዕመናን ማስነበቤ ይታወቃል። እነሆ አሁን ደግሞ በእግዚአብሔር ፈቃድ «መሥዋዕተ ወንጌል» በሚል ርዕስ ቁጥፍ ከአምስቱ አዕማደ ምሥጢር ከሰባቱ ምሥጢራት ቤተክርስቲያን መካከል ስለሆነው ስለ ቅዱስ ቀርባን ሰፊ መንፈሳዊ ትንታኔና ማብራሪያ የሚሰጥ መጽሐፍ ለመምህራን ማስታወሻ ለምዕመናን መመከሪያ /መማሪያ/ ይሆን ዘንድ ለቅድስት ቤተክርስቲያን ላበረከት ታላቅ መንፈሳዊ ደስታ ይሰማኛል።

«መሥዋዕተ ወንጌል» ተብሎ የተሰየመው መጽሐፍ የተዘጋጀበት ዋና ዓላማ ምዕመናን ከቅዱስ ቀርባን ላለመቀበል የሚያቀርቧቸውን በርካታ የስንፍና ምክንያት ፡ክፉ ልማዶችና ተዛማጅ ችግሮች፣ ትክክለኛውን ትምህርተ ሃይማኖት በማስረዳት ለስንፍናቸው መፍትሄ በመጠቀም፣ በቅዱስ ቀርባን የሚገኘውን ጸጋና ጥቅም ተረድተው የጠባይ ለውጥ በማምጣት ተዘጋጅተው ያለምንም ቅድመ ቀጠሮ የዘላለም ሕይወት የሚያስጠውን ክብር ሥጋውንና ቅዱስ ደሙን ይቀበሉ ዘንድ ነው።

የመጽሐፉ አዘገጃጀት ተከታታይ በሆኑ ስድስት ምዕራፎች የተከፋፈለ ሲሆን ሁሉም ምዕራፍ በመንስላሰል የተያያዙ ስለሆኑ ከአንዱ ምዕራፍ ወደ አንዱ በመሸጋገር አንባብያን ሳይሰለጹ በጉጉት እንደሚያነብዙ ተስፋ አለኝ። ከዚህ ጋር ከዋናው ርዕስ /ከምሥጢረ ቀርባን/ ጋር አብረው የሚሄዱ የመጽሐፍ ቅዱስ ስብከታዊ ትምህርትና ከቤተክርስቲያን ሊቃውንት መጽሐፍት የተገኙ ታሪኮችን ስላካተተ ለአንባብያን «በአንድ ድንጋይ ሁለት ወፍ» እንዲሉ ይህን መጽሐፍ በማንበብ በርካታ መንፈሳዊ ዕውቀትን ይገባያሉ።

ይህ መጽሐፍ በምሥጢረ ቀርባን የሚገኘውን ጸጋና ጥቅም ከማስረዳት በተጨማሪ ወደዚህ ምሥጢር ከመቅረብና ከመቀበል ወደ ጎሳ ያሉበትን የተለያዩ ምክንያት ፍንትው አድርጎ በማሳየት

በእግዚአብሔር ቃል መሠረትነት መፍትሔ በመጠቀም ከመፍራት ወደ መረጋጋት፣ ከመሬት ወደ መቅረብ፣ ነገ ከነገ በሰቲያ ከማለት፣ የመዳን ቀን ዛሬ ነው ብለን እንድንዘጋጅና ይረዳል የሚል እምነት አለኝ።

ቅድስት የሆነችው አርቶዶክሳዊ ተዋሕዶ ቤተክርስቲያን ሥጋዬን የበላ ደሜን የጠጣ የዘላለም ሕይወት አለው የሚለውን አምላካዊ ቃል መሠረት በማድረግ ዘወትር ቅዱሴ በመቀደስ ምዕመናን ዘላለማዊ ሕይወት የሚያሰጠውን መንፈሳዊ መዳከም ይሳተፋ ዘንድ ጥሪዋን ከማስማት ለአፍታም ችልብላ አታውቅም። ባንጻሩ ጥሪው የተላለፈላቸው ክርስቲያኖች መካከል ብዙኃኑ ከእግዚአብሔር ርቀው ስለ ቅዱስ ቀርባን ስለ መንፈሳዊ ሕይወት የማያስገቡ ሲሆኑ ሌሎች ደግሞ በእግዚአብሔር ቤት እየተመላለሱ በአቅማቸው ሕግን እየፈጸሙ፤ ነገር¹ የሁሉ ነገር መደምደሚያ የሆነውን ቅዱስ ቀርባን ሳይቀበሉ ቅዱሴ ጠበል ብቻ በመጣት ማብቂያ የሌለው ቀጠሮ በመስጠት ጊዜ ሲያባክኑ ይታያሉ። የዚህ መጽሐፍ ጠቀሜታ እዚህ ላይነው እንዴት እንዘጋጅ? ከእኛስ ምን ይጠበቃል? ለሚለው ጥያቄአቸው በሙሉ የሚገባውን መልስ ይስጣልና።

ስለሆነም መጽሐፉ በአይነቱ የመጀመሪያ ከመሆኑም ባሻገር ከዚህ ዘላለማዊ ሕይወት ከሚያሰጠው ከዚህ ምሥጢር ለመሸሽ የሚያቀርቧቸውን ማሳበቢያዎች በተለያየ ጊዜ ከራሳቸው የችግሩ ባለቤት ከሆኑት ከምዕመናን የተሰበሰቡ በመሆናቸው ላልቆረቁ ሰዎች ሁሉ እንቅፋቴን ማስወገጃ፣ ለሽልተኞች መነቃቂያ፣ በኃጢአት ለቆሰሉ መድኃኒት፣ ለደከሙ ብርታት ስለሚሆን ምዕመናን ወገኖቼ ይህን መጽሐፍ በማንበብ የዚህ ታላቅ መንፈሳዊ ሕይወት ተጠቃሚ ይሆኑ ዘንድ በትህትና አሳስባለሁ።

ያዕቆብ ሰንደቁ

የካቲት 1996 ዓ.ም

አዲስ አበባ።

ምዕራፍ አንድ

ምሥጢር ቀርባን

1.1 የቃሉ ትርጉም

ምሥጢር ማለት ድብቅ፣ ሽሽግ፣ ሥውር ማለት ነው። በዕብራይስጥ ሳታር በአረብኛ ስታር በሱርስት ደግሞ ስታር በእንግሊዝኛም ሚስትሪ ይሉታል።¹ በመንፈሳዊ ትርጉም ደግሞ የሰው ልጅ በራሱ ጥበብ መርምሮ ሊደርስበትና ሊያውቀው የማይቻለው በግብር አምላካዊ የሚፈጸም የቤተክርስቲያን ጸጋ ነው። ምሥጢር የፍጡር ምሥጢር፣ የፈጣሪ ምሥጢር በመባል በሁለት ይከፈላል። የፍጡር ምሥጢር የመላዕክት የሰዎች ምሥጢር ሲሆን የፈጣሪ ምሥጢር ደግሞ በፍጡር ከመነገርና ከመታሰብ በላይ የሆነ ነገር መለኮት ነው። ነገር ግን የሰው አእምሮ ሊረዳውና ሊያውቀው የሚችለውን ያህል እግዚአብሔር ለክርስቲያኖች ገልጿል።

ቀርባን የሱርስት ቃል ሲሆን መባ ንግድ፣ ስጦታ ማለት ነው። የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ ሥጋውና ክቡር ደሙ የተሰጠን በነፃ ያለ ዋጋ ሳይገባን በችሮታ ነውና ቀርባን ይባላል።² ጽርአውያንም አምላካዊ ሱታፌ፣ አምላካዊ ደስታ ይሉታል። ቲያሜታሊፕሲስ ቲያሌፍካሪስቲያ ምዕመናን ከአባታቸው ከእግዚአብሔር ከወንድሞቻቸው ጋር በህብረት ሆነው የክርስቶስን ሥጋና ደም ሲቀበሉ ደስ ይላቸዋልና ነው።

¹ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት በአርቶዶክስ ተዋሕዶ አንደኛ መጽሐፍ ገጽ 182

² ኪዳነወልድ ክፍለ መዝገበ ቃላት ገጽ 607

በምስጢራዊ አፈታት ቀርባን ማለት የሚቀርብ፤ የሚያቀራርብ፤ የሚያዘምድ፤ የሚያዋህድ፤ በካህኑ እጅ ሆኖ ኅብስቲን በጸሐል ወይኑን በጽዋ አድርጎ በጸሎተ ቅዱሴ አሐዱ አብ ቅዱስ፤ አሐዱ ወልድ ቅዱስ፤ አሐዱ ወእቱ መንፈስ ቅዱስ ብሎ በባረከው ጊዜ ኅብስቱ ተለውጦ ሥጋ መለኮት፤ ወይኑ ተለውጦ ደመ መለኮት ይሆንና ምዕመናንም በክብር በባለሟልነት ወደ እግዚአብሔር ለመቅረብ የሚቀበሉት ነው።

በብሉይ ኪዳን ዘመን እስራኤል ዘሥጋ ለኃጢአት ሥርየትና ለእግዚአብሔር ክብር ሲሉ በእግዚአብሔር ፊት የሚያቀርቡት ከእንስሳት የሚዘጋጀው መስዋዕት ሲባል፤ ከእህል የሚዘጋጀው መባእ ቀርባን በመባል ይታወቃል።

በሐዲስ ኪዳን ግን ቀርባን ማለት ነፍስ የተለየው መለኮት የተዋሃደው በቀራንዮ አደባባይ በዕለተ አርብ የተቆረሰውና የፈሰሰው የኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ ሥጋውና ክቡር ደሙ ነው። ሊቀ አባ ሕርያቆስም «ዛሬ በዚች ቀን በፍቅርና በትህትና ግሩም በሚሆን ምስጢር ፊት እቆማለሁ። በዚህ ማዕድና ቀርባን ፊት» በማለት በቅዱሴ ማርያም ድርሰቱ ላይ ተናግሯል።

ግሩም በሚሆን በዚህ ምስጢር ፊት ማለቱ በእምነት ለሚቀበሉት ግሩም የሆነ ጸጋ መንፈስ ቅዱስን የሚያድል ማለቱ ሲሆን፤ በዚህ ማዕድና ቀርባን ፊት ማለቱ ደግሞ ሥጋዊ ማዕድን ከበው ይመገቡታል ሰውም ይመርጡበታል። አረጋዊያን፤ ሕፃናትም መንፈሳዊ ማዕድ የሆነውን ቅዱስ ቀርባን ከበው እግዚአብሔርን እያመሰገኑ ይመገቡታል። እንዲሁም የተዘጋጀ ያልተዘጋጀ የበቃ ያልበቃ በማለት የሚለዩበት የሚመረጡበት መንፈሳዊ መብልና መጠጥ ነውና በዚህ ማዕድና ቀርባን ፊት በማለት ተናግሯል።

ምስጢረ ቀርባን ስንል ከአምስቱ አዕማደ ምስጢር አንዱ ከሰባቱ ምስጢራት ቤተክርስቲያን መካከል ሆኖ የሚቆጠር ሲሆን በሚታይ አገልግሎት የማይታይ ጸጋ የሚያሰጥ ከከበሩ የቤተክርስቲያን ሥርዓቶች አንዱ ነው። ይህም ቅዱስ ሥጋውና ክቡር ደሙ ሲዘጋጅ በዓይነ ሥጋ የሚታይ ሲሆን ኅብስቱ ተለውጦ ወደ አማናዊ ሥጋ መለኮትነትና ወይኑ ተለውጦ ወደ አማናዊ ደመ መለኮትነት ሲለወጥ ግን በሥጋዊ ዓይን የማናየው በእምነት ዓይን ብቻ የምንመለከተው ምስጢር ነው።

ይህ ታላቅ ምስጢር ብዙ ሥያሜ ሲኖረው የጌታ ራት፤ የጌታ ማዕድ፤ የጌታችን ሥጋና ደም ፤ በመባል ይጠራል። በአጠቃላይ በቅዱሴ ጸሎት /በቃሉ አማካይነት/ ኅብስትና ወይኑ ወደጌታ ሥጋነትና ደምነት ተለውጦ ሥጋውን በልተንና ደሙን ጠጥተን ለኃጢአት ሥርየት ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረት እንደኖረን ለማድረግ የሚከናወነው ሥነ ሥርዓት ምስጢረ ቀርባን ይባላል።

1.2 ምስጢረ ቀርባን የተመሠረተበት ዓላማ

እግዚአብሔር ሰውን በአርአያውና በአምሳሉ ከመፍጠሩ በፊት ሃያ አንዱን ሥነፍጥረታት ፈጥሮ ሃያ ሁለተኛ አድርጎ አዳምን ከምድር አፈር አበጀው። እግዚአብሔር አምላክም በአዳም ከባድ እንቅልፍን ጣለበት አንቀላፋም ከጎኑም አንዲት አጥንትን ወስዶ ስፍራውን በሥጋ ዘጋው። የወሰዱትን አጥንት የአስራ አምስት ዓመት ቆንጆ ሴት አድርጎ ሔዋንን ሠራት። ዘፍ 2÷22 ኩፋ 4÷4። አዳም በተፈጠረ በአርባኛው ቀን ሔዋንን በሰማንያ ቀን መላእክት የብርሃን ካባ አልብሰው የብርሃን ዘውድ ደፍተው እግዚአብሔርን እያመሰገኑ ወደ ገነት አስገብተዋቸዋል። ኩፋ 4÷9።

እግዚአብሔርም በገነት ካለ እንጨት ፍሬ ሁሉ ብሉ በገነት መካከል ካለ ከዕለት በኋላ ፍሬ ግን አትብሉ እንዳትሞቱ በእጃችሁም አትንኩ አላቸው ። አዳምና ሔዋን በገነት በደስታ ለሰባት ዓመታት ከኖሩ በኋላ ሰይጣን በእባብ አድሮ ሔዋንን ከእርሱ በበላችሁበት ቀን ዓይነ ልቦናችሁ እንደበራ አምላክዎ እንድትሆኑ ክፉውንና በጎውንም እንድታውቁ እግዚአብሔር ያውቃልና ነው እንጂ ሞትን የምትሞቱ አይደለም አላት።

ሔዋንም እንጨቱን ያማረ እንደሆነ ለማየትም ደስ የሚያሰኝ ፍሬውንም ለመብላት ደስ የሚያሰኝ እንደሆነ ባዮች ጊዜ ከእርሱ ቆርጣ በላች። ለአዳምም ሰጠችው እርሱም በላ። በመብል ምክንያት ከፈጣሪያቸው ተጣሉ። በዳኝነቱ አድልዎ የሌለበት እግዚአብሔር በቃሉ መሠረት በሰው ልጆች ሁሉ ላይ በሞተ ሥጋ፣ በሞተ ነፍስ ፈረደባቸው። ዘፍ3÷1-8 ኩፋ4÷19-20።

ከዚህም በኋላ የሰው ልጅ ጸጋ እግዚአብሔር ተለይቶት ራቁቱን ሆኖ በብርሃን ፈንታ በጨለማ ተዋጦ በልጅነት ፈንታ ባርነት ዕጣ ፈንታው ሆነ። የአዳም ልጆች በሙሉ የዚህ ጽዋ ተካፋዮች ሆኑ ። በመብል ምክንያት ከገነት ወጥቶ ከፈጣሪው ከተጣላ በኋላ ተጸጽቶ ንስሐ ቢገባና ቢያለቅስ ፍጹም ሰው ሆኖ እንደሚያድነው ተስፋ ሰጠው። ዘፍ 3÷22።

የዘመኑ ፍጻሜ ሲደርስ እግዚአብሔር አብ አንድ ልጁን ልኮ ከእመቤታችን ከቅድስት ድንግል ማርያም ፍጹም ሰው ሆኖ በአጭር ቀመት፣ በጠባብ ደረት ተወስኖ በመካከላችን ተመላልሶ ወንጌልን ተዘዋውሮ አስተምሯል ።

በመዋዕለ ስብከተም ሥጋዬን የበላ ደሜን የጠጣ የዘላለም ሕይወት አለው እኔም በመጨረሻ ቀን አስነሳዋለሁ ሥጋዬ እውነተኛ መብል ደሜም እውነተኛ መጠጥ ነውና በማለት በሰፋት አስተምሮ መከራ መስቀሉን ተሸክሞ በቀራንዮ ደሙን ከማፍሰሱ ሥጋውን

ከመቁረሱ አስቀድሞ በሐሙስ ምሽት ዘላለማዊ ሕይወት የሚገኝበትን አማኖዊ የሆነ ቅዱስ ሥጋውንና ክቡር ደሙን በተግባር በማሳየት በመብል ምክንያት የጠፋውን የሰውን ልጅ በቅዱስ ሥጋውና ክቡር ደሙ ሊያቀርበውና የእርሱ ሊያደርገው ወደ የሕይወት ምግብ ራሱን እንደሰጠን በማረጋገጥ በደቀመዛሙርቱ ፊት ይህን ታላቅ ምሥጢር መሠረተልን።

1.3 ምሳሌና ትንቢቱ በብሉይ ኪዳን

የሰው ልጅ መሥዋዕት መሠዋት ቁርባን ማቅረብ የጀመረው በዚህ ምድር ላይ መኖር ከጀመረበት ጊዜ አንስቶ ነው። ሕገ ልቦና ከአዳም ጀምሮ እስከ ሙሴ ድረስ ያለው ጊዜ ሲሆን በዚህ ወቅት አበው የተጻፈ ሕግ ሳይኖር ሕጉን በልቦናቸው ስለላቸው ለእግዚአብሔር በእምነት መሥዋዕትን እየሰው ያገለግሉት ነበር።

በዘመነ ኦሪት በሙሴ አማካይነት ስለ መሥዋዕት አቅራቢዎች ስለመሥዋዕት አይነቶች በዝርዝር ሕግ ከመሰጠቱ በፊት የነበሩት አባቶች መሥዋዕት ሲለጩ ቁርባኑን ሲያቀርቡ ቆይተዋል። በዚህም መሠረት በመሥዋዕት ቁርባን መቅረብ የተጀመረው በአባታችን በአዳም እንደሆነ በመጽሐፈ ኩፋሌ ተጽፏል። ኩፋ5÷1።

ከአዳም እስከ ሙሴ ድረስ የነበሩ ከእንስሳት ወገን መሥዋዕት ይሰው ከእህል ማለት ከሰንዴና ከወይን ደግሞ ቁርባን ያቀርቡ ነበረ። አቤል ማንም ሳያስተምረው መሥዋዕቱ በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነት ያገኘው በንጽሕና ስላቀረበው ነው። «ከብዙ ቀን በኋላም ቃየል ከምድር ፍሬ ለእግዚአብሔር መሥዋዕት አቀረበ። አቤልም ደግሞ ከበጎቹ በኩራትና ከሰቡ አቀረበ። እግዚአብሔር ወደ አቤልና ወደ መሥዋዕቱ ተመለከተ ወደ ቃየልና ወደ መሥዋዕቱ ግን አልተመለከተም» ዘፍ 4÷3።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስም ስለ አቤል መሥዋዕት ሲናገር «አቤልም ከቃየል ይልቅ የሚሻለውን መሥዋዕት ለእግዚአብሔር በእምነት አቀረበ። በዚህም እግዚአብሔር ስለ ስጦታው ሲመሰክር እርሱ ጻድቅ እንደሆነ ተመሰክረለት። ሞቶ ሳለ በመሥዋዕቱ እስከ አሁን ይነገራል» በማለት ገልጿል፤ ዕብ 11፥4።

ከዚህ በኋላ ለእግዚአብሔር መሥዋዕት ያቀረበ ሰው ኖኅ ነው «ኖኅም ለእግዚአብሔር መሠዊያውን ሠራ ከንጹሕም እንስሳት ሁሉ ከንጹሐን ወፎችም ሁሉ ወሰደ በመሠዊያውም ላይ መሥዋዕት አቀረበ። እግዚአብሔርም መልካሙን መፃዛ አሸተተ...» ዘፍ8፥20።

የብዙኃን አባት የተባለው አብርሃም ለእግዚአብሔር መሥዋዕት የሚያቀርብበትን መሠዊያ ሠርቷል «... እግዚአብሔር ለአብርሃም ተገለጠለትና ይህችን ምድር ለዘርህ አስጣለሁ አለው እርሱም ለተገለጠለት ለእግዚአብሔር በዚያው ስፍራ መሠዊያ ሠራ» ዘፍ12፥7።

ከላይ ለእግዚአብሔር መሥዋዕት ያቀረቡ ደጋግ ሰዎች መሥዋዕታቸው በአዲስ ኪዳን ለሚመሠረተው ምሥጢረ ቁርባን ምሳሌነት ባይኖረውም ነገር ግን ከእግዚአብሔር ጋር ለመታረቅ ይረዳቸው እንደነበረ እንገነዘባለን። ከዚህ በበለጠ ግን እውነተኛ ምሳሌነት ያላቸውን በብሉይ ኪዳን ዘመን የነበሩ መሥዋዕትና ቀርባን በዝርዝር እንጽፋለን ።

ሀ. የመልክ ጼዴቅ ኅብስትና ጽዋ

መልክ ጼዴቅ የትውልድ ሐረጉ ከኖህ ወገን የሆነ የካም ልጅ ነው። ኖህ ከሶስተኛው ዘመን መካከል ሴምን ጦርቶ ከካም ወገን የሆነ መልክጼዴቅ የሚባል ሰው ይወለዳል። በተወለደ ጊዜ ሰው ሳያውቅ እህል ሳይለምድ በሕጻንነቱ ወራት በዋሻ አኑረው። የላመ የጣመ እንዳይመገብ ከሰው እንዳይደባለቅ ከሴት ርቆ ንጽሕ ጠብቆ እንዲኖር ጸጉሩን እንዳይላጭ ሥርዓት ሥራበት። በወይንና በስንዴ ፈጣሪውን

ያገልግል። የአዳምንም አጽምና ወርቅ፣ ዕጣን፣ ከርቤ ሰጠው በማለት አዘዘው። ሴምም ጊዜው ሲደርስ አባቱ እንዳዘዘው አደረገ።

አብርሃም የኮሎዶጌዎር ነገሥታት ሎጥን መማረካቸውን ሰምቶ በቤተ- የሚያገለግሉትን ሦስት መቶ አሥራ ስምንት ሰዎችን ይዞ ዘመተ። ነገሥታቱን ወግቶ ድል አድርጎ ሎጥን ይዞት ተመልሶ ሲመጣ ዮርዳኖስን ሳይሻገር የንጉሥ ሸለቆ በሆነ በሴዊ ሸለቆ መልክጼዴቅ ሲቀበለው ወጣ ።

(ገጽ 16)

ይህን ሁኔታ ቅዱስ ጎርጎርዮስ በቁርባን ምስጋናው ላቀጥሮ 72፥79 እንዲህ በማለት ገልጾታል «...አብርሃም ሆይ ተነሳ ኅብስት ያለበትን መሥዋዕት ወይን ያለበትን ፈቀን መቀረጫትም /መቀስ/ አብጅ ። ከብላቴኖችም ሁለቱን ከአንተ ጋር ይዘህ ወደ ተራራ ውጣ ስሙ መልክጼዴቅ የሚባል ካህን የእግዚአብሔር ሰው ሆይ ብለህ ሶስት ጊዜ ጥራው ያን ጊዜም ፈጽሞ የሚያስፈራ ሰው ይወጣል ባየኸው ጊዜ አትፍራ አብርሃምም ተነሳ እግዚአብሔር እንደነገረው ኅብስት ያለበትን መሥዋዕት ወይን ያለበትን ፈቀኑን ከብላቴኖች ሁለቱን ይዞ መቀረጭቱን አብጅ።

ወደ ተራራውም ወጣ የእግዚአብሔር ሰው ሆይ! የእግዚአብሔር ሰው ሆይ! የእግዚአብሔር ሰው ሆይ! ብሎ ጮኸ። ከዚህም በኋላ የሚያስፈራ ሰው ወጣ። አብርሃምም ባየው ጊዜ በግንባሩ ወደቀ እንደሞተም ሆነ። መልክጼዴቅም እጁን ዘርግቶ አነሳው። አብርሃም ሆይ ተነስ አትፍራ አለው። ወደ እኔ የላከህ እግዚአብሔር እርሱ ወደ አንተ ይመጣል ብሎ ነግሮኛልና። አብርሃምም ተነሳ ሁለቱም የአምላካቸውን የእግዚአብሔርን ነገር ተነጋገሩ። አብርሃምም ተነስቶ መቀረጭቱንም ይዞ የእጁንና የእግሩን ጥፍሮች ቆረጠ የራሱንም ጠጉር ላጨ።

መልክጼዴቅም ተነስቶ ኅብስት ያለበትን መሥዋዕት ወይን ያለበትን ፈቀኑን ያዘ ዐይኖቹን ወደ ሰማይ አንስቶ አመሰገነ ባረከ ቆርሶም ለአብርሃምና ለልጆቹ በረከትን ሰጣቸው።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ በዕብራውያን መልዕክቱ 7:1 «የሳሌም ንጉሥና የልዑል እግዚአብሔር ካህን የሆነ ይህ መልክጼዴቅ፤ አብርሃም ነገሥታትን ገድሎ ሲመለስ ከእርሱ ጋር ተገናኝቶ ባረከው ለእርሱም ደግሞ አብርሃም ከሁሉ አሥራትን አካፈለው። የሰሙም ትርጓሜ በመጀመሪያ የጽድቅ ግንኙነት ነው። ሷላም ደግሞ የሳሌም ንጉሥ ማለት የሰላም ንጉሥ ነው። አባትና እናት የትውልድም ቁጥር የሉትም ለዘመኑም ጥንት ለሕይወቱም ፍጻሜ የለውም ዳሩ ግን በእግዚአብሔር ልጅ ተመስሎ ለዘላለም ካህን ሆኖ ይኖራል።» በማለት ጽፏል።

ሐዋርያው ይህን መልዕክት የጻፈው ለዕብራውያን ሰዎች ስለሆነ በአሪቱ ሕግ መሠረት ዕብራውያን የሚያምኑት በአሮን ክህነት ነበረና ካህን የሚሆን ሰው የአሮን ዘር መሆን ነበረበት። ነገር ግን መልክጼዴቅ ከአሮን ወይም ከሌዊ ነገድ የዘር ሐረግ ውስጥ ሳይሆን ከክህነትን በአባት ወይም በእናት ወገን ሳያገኝ አዲስ በሆነ ሥርዓት ካህን ሆኖ አብርሃምን ባረከው አሥራቱንም ተቀበለው። ከዚያ በፊት ያለው የሕይወት ታሪኩና የፍጻሜ ዘመኑ ስለማይታወቅ ለዘመኑ ጥንት ለሕይወቱም ፍጻሜ የለውም በእግዚአብሔር ልጅ ተመስሎ ይኖራል ተብሏል።

የመልክጼዴቅ ሥርዓተ ክህነት ከዘር ከነገድ የተገኘ ክህነት አለመሆኑንና እንዲያውም የአባቶች አባት የሆነውን አብርሃምንና በዘመናቸው ባይገኝም በአብርሃም አብራክ ያሉትን ልጆቹንና የልጅ ልጆቹን ይስሐቅን፤ ያዕቆብን፤ ሌዊንና አሮንን ባርኳል። ስለዚህም መልክጼዴቅ ከካህኑ ከአሮን በልጦ እርሱ ከሚሠዋው የእንስሳት መስዋዕት ይልቅ የተሻለውን መስዋዕት ከስንዴና ከወይን ይዞ ተገኘ። ይህንንም ሲያስረዳ ሐዋርያው ጳውሎስ «ትንሹ በታላቁ እንደባረክ ክርክር የለሌበት ነገር ነው።» በማለት ዕብ 7:7 ከሚባረከው ባራኪው ታላቅ መሆኑን ያስረዳናል።

በእግዚአብሔር ልጅ ይመሰላል የተባለው መልክጼዴቅ ለጌታችን ሊኢየሱስ ክርስቶስ ምሳሌ ነበር። የመልክጼዴቅ ክህነት በዘር ውርስና በሹመት እንዳልተገኘ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ክህነት እንደ አሮን ከዘር ከሹመት ሳይሆን እንደ መልክጼዴቅ ሥርዓት የሆነ ነበር። ከቡር ዳዊት «እንደ መልክጼዴቅ ሥርዓት እንተ ለዘላለም ካህን ነህ ብሎ እግዚአብሔር ማለ አይጸጽትም።» መዝ 109:4 ሲል ፤ ሐዋርያው ጳውሎስ ደግሞ «...እንተ እንደ መልክጼዴቅ ሹመት ለዘላለም ካህን ነህ ብሎ ይመሰክራል» ብሏል። ዕብ 7:11፤ 15-21።

መልክጼዴቅ የሚለው የሰሙ ትርጉም የጽድቅ ንጉሥ ማለት ሲሆን በሰሙ ትርጓሜ የሰላምና የጽድቅ ንጉሥ ለሆነው ለክርስቶስ ምሳሌ ሲሆን የሚገለገልበት መስዋዕት ወይንና ኅብስት መሆኑ እንደ መልክጼዴቅ ሥርዓት ዘላለማዊ ካህን የሆነው ጌታችን በአዲስ ኪዳን የሚሰጠን ቅዱስ ሥጋውና ከቡር ደሙ ምሳሌ ነበር።

መልክጼዴቅ ለአብርሃም የተገለጠበት ምክንያት አብርሃም እግዚአብሔርን አቤቱ ልጅህን ወደዚህ ዓለም የምትልከበትን ቀን አያለሁን? እያለ ይጸልይ ነበር። የለመኑትን የማይነሳ ፈጣሪ እነሆ ዮርዳኖስንም ተሻገር የክብሬንም ቀን ምሳሌ ታያለህ ተባለ።

እንደተባለውም ተሻግሮ ሄደ አብርሃም መድኃኒታችን በሚወለድበት ዘመን ደርሶ ለማየት ታላቅ ምኞት የነበረው ቢሆንም እግዚአብሔር ሰው ሆኖ ዓለምን የሚያድንበት ጊዜ ደርሶ ስላልነበር ለአብርሃም የእግዚአብሔርን ልጅ ምሳሌ የሆነው መልክጼዴቅ ኅብስተንና ጽዋውን እንደያዘ ተገልጦለት።

የአብርሃምን ምኞቱንና ልመናውን ፈጽሞለታል። እርሱም ምሳሌውን በማየቱ በሃይማኖት መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስን እንዳየ ቆጥሮ ሐሴት አድርጓል። በወንጌልም «እባታችሁ አብርሃም ቀኔን ያይ ዘንድ ሐሴት አደረገ ለም ደስም አለው።» እንደተባለ ዮሐ 8:56። በእጠቃላይ አብርሃም የምእመናን፤ ዮርዳኖስ የጥምቀት፤ መልክጼዴቅ የጌታችን፤ ኅብስትና ጽዋው፤ የሥጋውና የደሙ ምሳሌ ነበር።

ለ. የፋሲካው በግ

እስራኤል ለአራት መቶ ሠላሳ ዓመታት በግብጽ በታላቅ መከራ በባርነት በግዞት ከኖሩ በኋላ እግዚአብሔር ለአባቶቻቸው ለአብርሃም፣ ለይስሐቅ፣ ለያዕቆብ የገባውን ቃል ኪዳን የማለውን መሐላ አበበ ሊያድናቸውም ወደደ። ለሙሴ በጸጌብ ተራራ ተገልጾ እኔ ለፈርአን እምላክ አድርጌሃለሁ ያዘዝኩህን ነገር ሁሉ እንተ ትነግረዋለህ በማለት ወደ ፈርአን ቤተ መንግሥት በድፍረት ገብቶ እግዚአብሔርን ያገለግሉ ዘንድ ሕዝቡን ልቀቅ ብሎ ይናገር ዘንድ አዘዘው ።

ሙሴም ከወንድሙ ከአሮን ጋር በታዘዘው መሠረት የግብጽ ንጉሥ ፈርአንን እግዚአብሔርን ያገለግሉ ዘንድ ሕዝቡን ልቀቅ ቢለው ልቡን አደንድኖ በርካታ ተአምራት ቢደረግበትም የእግዚአብሔርን ሕዝብ ሊለቅ አልፈቀደም። ዘጠኝ የተለያዩ መቅሰፍቶች ቢደርሱበትም እምቢ በማለቱ አሥረኛው መቅሰፍት ታዘዘበት።

እንዲህም ሆነ እኩለ ሌሊት በሆነ ጊዜ እግዚአብሔር በዙፋኑ ከተቀመጠው ከፈርአኑ በኩር ጀምሮ፣ በግዞት እስካሉት እስከምስኪኖቹ በኩር ድረስ የግብጽውያንን በግብፅ ምድር የተገኘውን በኩር ሁሉ የእንሰሳውንም በኩር ሁሉ መታ። ፈርአንም ባሪያዎችም ሁሉ ግብጽውያንም ሁሉ በሌሊት ተነሱ የሞተ የሌለበት አልነበረምና በግብፅ ምድር ታላቅ ለቅሶ ሆነ።

ፍርአንም ሙሴንና አሮንን በሌሊት ጠርቶ እናንተ የእስራኤልም ልጆች ተነሱ ከሕዝቤም መካከል ውጡ ሂዱም እንዳላችሁም እግዚአብሔርን አገልግሉ ከብቶቻችሁንም ውሰዱ ብሎ አሰናበታቸው። ዘፀ12፡32።

በግብጽ የነበሩ እስራኤላውያን ከዚህ መቅሰፍት ያመልጡ ዘንድ እግዚአብሔርም በግብጽ አገር ለሙሴና ለአሮን እንዲህ ብሎ ተናገራቸው። « በዚህ ወር በአሥረኛው ቀን ሰው ሁሉ ለአባቱ ቤት

አንድ ጠበት ለአንድ ቤት ይውሰድ። . . . የእናንተ ጠበት ነውር የሌለበት የአንድ ዓመት ተባት ይሁን። ከበሳች ወይም ከፍየሎች ውሰድ። በዚህ ወር እስከ አሥራ አራተኛው ቀን ድረስ ጠብቁት።

የእስራኤልም ማህበር ጉባኤውም ሁሉ ሲመሽ ይረዱት ከደሙም ወስደው በሚበሉበት ቤት ሁለቱንም መቃን ጉበኑንም ይቀቡት። በእሳት የተጠበሰውን ሥጋውንና ቂጣውን እንጀራ በዚያ ሌሊት ይብሉ። ከመራራ ቅጠል ጋር ይበሉታል ጥሬውንም በውኃም የበሰለውን አትብሉት። ነገር ግን ከራሱ ከጭኑ ከሆድ ዕቃው ጋር በእሳት የተጠበሰውን ብሉት። ከእርሱም እስከ ጠዋት ምንም አታስቀሩ እስከ ጠዋትም የቀረውን በእሳት አቃጥሉት።

ወገባችሁን ታጥቃችሁ ጫማችሁን በእግራችሁ በትራችሁንም በእጃችሁ አድርጋችሁ እንዲሁ ብሉት ፈጥናችሁ ትበሉታላችሁ እርሱም የእግዚአብሔር ፋሲካ ነው። እኔም በዚያች ሌሊት በግብጽ ምድር አልፋለሁ። ደሙም ባላችሁበት ቤቶች ምልክት ይሆናችኋል ደሙንም ባየሁ ጊዜ ከእናንተ አልፋለሁ እኔም የግብፅን አገር በመታሁ ጊዜ መቅሰፍት ለጥፋት እይመጣባችሁም።

በግብጽም አገር ከሰው እስከ እንስሳ ድረስ በኩርን ሁሉ እገድላለሁ። በግብጽም አማልክት ሁሉ ላይ እፈርድባቸዋለሁ። እኔ እግዚአብሔር ነኝ።» ዘጸ 12፡11።

ይህ እውነተኛ ታሪክ በኋላ ዘመን ለሚሆነው ምሳሌ ነበር። ግብጽ የሲኦል፣ ፈርአን የዲያቢሎስ፣ እስራኤል ዘሥጋ የእስራኤል ዘነፍስ የክርስቲያኖች ምሳሌ የተሰዋው በግ፣ የክርስቶስ የበጉ ሥጋ፣ የጌታችን ሥጋና ደም፣ በጉን ተሰብስበው የተመገቡበት ቤት የቀራንዮ ምሳሌ ናቸው።

❖ ነውር የሌለበት የአንድ ዓመት ተባት ጠቦት በግ

እስራኤልን ከአራት መቶ ሰላሳ ዘመን ባርነት በኋላ ነፃ ለመውጣት ምክንያት የሆኑትና ከደሙ ወስደው የሚበሉበትን ቤት ሁለትመቃን ጉብኝም በመቀባት ከቀሳፊው ሞተ በኩር ያመለጡበት የፋሲካው በግ ቀንዱ ያልከረከረ፣ ግፍፍ ያልዘረዘረ፣ ያላረጀ በመካከለኛ እድሜ ያለ ነውር የሌለበት ንጹሕ በግ ነበር።

እስራኤልን ከሞት ያዳናቸው የበጉ ደም ነበር እንደዚሁ እስራኤል ዘንፍስ የተባሉትን ክርስቲያኖች ከዘላለም ሞት ያዳናቸው በፋሲካው በግ የተመሰለው ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ በ1ኛቆሮ5፥6 «መመካታችሁ መልካም አይደለም ጥቂት እርሾ ሊጡን ሁሉ እንዲያበካ አታውቁም? እንዲህ ያለ እርሾ እንዳላችሁ አዲሱን ሊጥ ትሆኑ ዘንድ አሮጌውን እርሾ አስወግዱ ፋሲካችን ክርስቶስ ታርዶልናልና ስለዚህ በቅንነትና በእውነት የቂጣን በዓል እናድርግ እንጂ በአሮጌ እርሾ በከፋትና በግፍ እርሾ አይደለም።» በማለት በፋሲካው በግ የተመሰለው መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለእኛ ቤዛ መሆኑን ይመሰክርልናል።

ከብዙ ዘመናት በፊት ነቢዩ ኢሳይያስ ወደፊት የሚሆነውን በመረዳት በትንቢታዊ ቃሉ እግዚአብሔር ይህንን ዓለም ለማዳን ሰው በሚሆንበት ጊዜ ለሰዎች ድኅነት በዕለተ ዓርብ መከራ መቀበሉን ሲያስረዳ። አይሁድ ሲሰድቡት እንዳልተሳደበ ዝም እንዳለ ሲገልጽ «ተጨነቀም ተሰቃም አፋንም አልከፈተም ለመታረድ እንደሚነዳ ጠቦት በሸላቸቼ ፊት ዝም እንደሚል በግ እንዲሁ አፋን አልከፈተም» ኢሳ53፥7 በማለት ገልጿል።

ከትንቢታዊ ቃል ባሻገር ጊዜው ደርሶ እግዚአብሔር አዳምና ልጆችን ከዘላለማዊ ባርነት ነጻ ሊያወጣቸው ወደ ቀደመ ክብር

ሊመልሳቸው፣ ፍጹም ሰው ሆኖ በመስቀል ተሰቅሎ፣ ሥጋውን ቆርሶ ደሙን አፍስሶ፣ ለኃጢአታችን ይቅርታ ሊሰጠን ነውና የመጣው በመሥዋዕት በግ ተመስሏል። የብሉይ ኪዳን መጨረሻ የሐዲስ ኪዳን መጀመሪያ ነቢይ የሆነው የካህኑ ዘክርያስና የቅድስት ኤልሳቤጥ ልጅ መጥምቱ ዮሐንስ ኢየሱስ ወደ እርሱ ሲመጣ አይቶ እንዲህ አለ «እነሆ የዓለምን ኃጢአት የሚያስወግድ የእግዚአብሔር በግ» ዮሐ1፥29 በማለት መስክሮለታል ።

ወንጌላዊው ቅዱስ ዮሐንስ በበግ የተመሰለው መድኃኒ ዓለም ክርስቶስ ለኃጢአታችን ይቅርታን ለማድረግ እንደ መሥዋዕት በግ የከበረ ደሙን እንዳፈሰሰ በተመለከተው ራዕይ ላይ « በዙፋኑና በአራቱ እንስሶች መካከልም በሊቃናቱም መካከል እንደታረደ በግ ቆሞ አየሁት፤ መጽሐፎቼንም በወሰዱ ጊዜ አራቱ እንስሳት ሃያ አራቱ ካህናት በበጉ ፊት ወደቁ። እያንዳንዳቸውም በገናንና የቅዱሳንን ጸሎት የሆነ ዕጣን የሞላበት የወርቅ ዕቃ ያዙ. . . ለታረደውም በግ ኃይል ባለጠግነት ጥበብም ብርታትም ሊቀበል ይገባዋል አሉ » ራዕ 5፥6 ራዕ 14፥14 በማለት ጽፏል።

ሊቃውንተ ቤተክርስቲያንም ነውር በሌለበት ንጹሕ በግ መመሰሉን አስተምረዋል። ለዚህም ነው አባ ሕርያቆስም በቅዱሴ ማርያም ላይ « በሚሸልተው ፊት የማይናገር በግ እንደምን ያለ ነው። » በማለት መከራ መስቀሉን መታገሉን አድንቆ ጽፏል። ቅዱስ ኤፍሬም በቅዳሜ ውዳሴ ማርያም ድርሰቱ ላይ «የሚናገር በግ የክርስቶስ እናቱ ገነት ደስ ይላታል» በማለት ከድንግል ማርያም የተወለደው መድኃኒታችን በበግ መመሰሉን ተናግሯል።

በአጠቃላይ እስራኤል ዘሥጋ ከሞተ በኩር ያዳናቸው የፋሲካው በግ ደም በኋላ ዘመን ለሚፈጸመው ንጹሕ በግ ሆኖ ተሰውቶ ዓለም ሁሉ በከበረ ደሙ ፈላሽነት በቅዱስ ሥጋው መቆረስ

ለሚያድነን ለጌታችንና ለመድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ምሳሌ ነበር።

❖ አጥንቱን አትሰበሩ ሥጋውን ብሉ

ይህ የመስዋዕት በግ አጥንቱ እንዲሰበር አልተፈቀደም ነበር። በጊዜው ግን በአጥንት የተመሰለውን እስራኤላውያን አትሰበሩም መከራ አያገኛችሁም ምንም አትሆኑም ለማለት ሲሆን ፍጻሜው ግን ከፋ ንግግር አጥንት የመሰበር ያህል ይሰማልና የእግዚአብሔር በግ የሆነውን ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን የከህደትን ቃል አትናገሩ ሲል ነው።

የፋሲካው መስዋዕት አጥንተኑ እንዳልተሰበረ ሁሉ የዓለምን ኃጢአት የሚያስወግደው የእግዚአብሔር በግ በዕለተ ዓርብ በቀራንዮ በሚሰቀልበት ጊዜ አጥንተኑ እንደማይሰበር ለማጠየቅ ነው። « ጭፍሮቹም መጥተው የፊተኛውን ጭን ከእርሱ ጋር የተሰቀለውን የሌላውን ጭን ሰበሩ ወደ ኢየሱስ በመጡ ጊዜ ግን እርሱ ፈጽሞ እንደሞተ አይተው ጭኑን አልሰበሩም...» ዮሐ19፥34።

▪ በእሳት የተጠበሰውን ብሉ

የበጉን ጥሬ ሥጋና፣ በውኃ ተቀቅሎ የፈራረሰውን ሥጋ አትብሉ ምክንያቱም ጥሬውን ስትብሉት በሥጋው ውስጥ ደም ይኖራልና በደም ውስጥ ደግሞ ነፍስ ትኖራለችና የተቀቀለውም ሥጋ ስለሚፈራረስ በእሳት የተጠበሰውን ብቻ ብሉ።ይህ የተደረገው ታላቅ ምስጢር ስላለው ነው።

በእሳት የተጠበሰውን ብቻ ብሉ መባሉ በበግ የተመሰለው የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ ሥጋውና ከቡር ደሙ መለኮት የተዋሐደው ነፍስ የተለየው መሆኑን አምናችሁ ተቀበሉ ማለቱ ነው።

በውኃ ተቀቅሎ የፈራረሰውን ሥጋ አትብሉ መባሉ ደግሞ በበግ የተመሰለው የጌታችን ሥጋ ፈራረሰ ሙስና መቃብር አገኘው አትብሉ። ክቡር ዳዊትም በመዝ15፥10 «...ሥጋዬ ደግሞ በተስፋ ታድራለች ነፍሴን በሲኦል አትተዋትም ቅዱስህንም መበስበስን ያይ ዘንድ...» በማለት በትንቢታዊ ቃል መስክሯል። ጌታችን ፍጹም ሰው ፍጹም እምላክ ስለሆነ በመቃብር ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት ቆይቶ በመቃብር ያለውን መበስበስ መፈራረስ አጠፋልን እንጂ እርሱን ምንም አላገኘውምና።

† ከመራራ ቅጠል ጋር ብሉት

የፋሲካውን በግ በበሉ ጊዜ ከመራራ ቅጠል ጋር ብሉት የተባለበት ምክንያት ለጊዜው የበሉት እንዲዋሐዳቸው በኋላ ደግሞ የፋሲካውን በዓል ባከበሩ ቁጥር ያን መራራ የግብጽ ባርነት ዘመን እንዲያስቡት እግዚአብሔርም ከዚያ እንዳዳናቸው እንዲያስተውሉ ነው።

ፍጻሜው ግን በፋሲካው በግ የተመሰለው ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መራራ ሐሞትን እንደተቀበለ ሥጋውንና ደሙን በተቀበልን ቁጥር እንድናስታውስ ነው። «...የመጽሐፍ ቃል ይፈጸም ዘንድ ተጠማሁ አለ። በዚያም ሆምጣጤ የሞላበት ዕቃ ተቀምጦ ነበር። እነርሱም ሆምጣጤውን በሰፍነግ ሞልተው በሁሶፕም አድርገው ወደ አፉ አቀረቡለት ኢየሱስም ሆምጣጤውን ከተቀበለ በኋላ ተፈጸመ አለ። ራሱንም አዘንብሎ ነፍሱን አሳልፎ ሰጠ።.....» ዮሐ19፥28። ዛሬም ከመቀረብ በፊት አፋችን ምሬት እስኪሰማው አሥራ ስምንት ሰዓት መጸምና አሥራ ሶስቱን ሕማማተ መስቀል ማሰብ እንደሚገባን ሲያስተምረን ነው።

❖ ወገባችሁን ታጥቃችሁ ጫማ አድርጋችሁ በትር ይዛችሁ

ለጊዜው አስራኤል መንገደኞች ስለነበሩ ለጊዜ የተዘጋጁ እንዲሆኑ ነበር። ፍጻሜው ግን የዘላለም ሕይወት ከሚሰጠው ከፋሲካው በግ ከጌታችን ሥጋና ደም ስትቀበሉ ሄወገባችሁን ታጥቃችሁ ንጽሕናን ቅድስና ገንዘብ አድርጋችሁ ተዘጋጅታችሁ ተቀበሉ ማለቱ ነው። ጌታችንም በወንጌሉ «...ወገባችሁ የታጠቀ መብራታችሁ የበራ ይሁን...» ሉቃ12፥35 እንዳለ።

ቅዱስ ጴጥሮስም «...ስለዚህም የልቦናችሁን ወገብ ታጥቃችሁ በመጠን ኖራችሁ ኢየሱስ ክርስቶስ ሲገለጥ የምታገኙትን ጸጋ ፈጽማችሁ ተስፋ አድርጉ ። » 1ኛጴጥ 1፥13። በማለት የልቦናን ወገብ በመታጠቅ በቅድስና በመሆን ከምሥጢረ ቀርባን የሚገኘውን መንፈሳዊ ጸጋ ለመቀበል ወንጌልን እንደጫማ ተጫምታችሁ /ተምራችሁ/በበትር የተመሰለ መስቀልን መከታ በማድረግ ሥጋውንና ደሙን ተቀበሉ ሲል ይመክራል።

❖ ፈጥናችሁ ትበሉታላችሁ

ከዚህ ተአምራት በኋላ ከፈርአን ባርነት ነፃ ስለምትወጡ ወደ ርስታችሁ ምድር የምትሄዱ መንገደኞች ስለሆናችሁ ጊዜ ሳታባክኑ ሰዓቱ ሳይደርስ የፋሲካውን በግ ፈጥናችሁ ብሉ ተባሉ። ይህም ምዕመናን ከሚያልፈው ዓለም ወደ ሰማያዊው ዓለም የሚሄዱ መንገደኞች መሆናቸውን አውቀው የሕይወትን ስንቅ ቅዱስ ሥጋውና ከቡር ደሙን ለመቀበል ጊዜ አትስጡ ዛሬ ነገ አትበሉ ተዘጋጅታችሁ ኑሩ። ፈጥናችሁም አድርጉት የመዳን ቀን ዛሬ ነውና ሲለን ነው። 2ቆሮ6፥2 1ኛኑፎ6፥34።

❖ ከቤት አትውጡ ደሙም ምልክት ይሁናችሁ

አስራኤል በዚያች ሌሊት የፋሲካውን በግ ሰውተው ደሙን በመቃኖቹና በጉበኑ ላይ ረጨ። ። በግብጻውያን ላይ የታዘዘውም የሞት መቅሰፍት የተረጨውን የበጉን ደም አይቶ አለፋቸው። አስራኤላውያንም እንደታዘዙት ከቤት ሳይወጡ በአንድነት ተሰብስበው ይጠባበቁ ነበር።

የደሙ ምልክት በግብፃውያኑ ላይ ከመጣው መቅሰፍት አዳናቸው። በዚሁ አንፃር በአደስ ኪዳን ያለን ክርስቲያኖች ከእውነተኛው የፋሲካ በግ ከኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ ሥጋና ከቡር ደም ካልበላንና ካልጠጣን የደሙንም ማጎተም ካልያዝን በስተቀር ከዳግም ሞት መዳን አንችልም።

ከቤት አትውጡ መባሉም ከሃይማኖታችሁ አትናወጡ ለማለት ነው። «የመጀመሪያው አምነታችንን አስከ መጨረሻው አጽንተን ብንጠብቅ የክርስቶስ ተካፋዮች ሆነናል» በማለት ቅዱስ ጳውሎስም ያስተምረናል። ዕብ3፥14።

ሐ. ከሰማይ የወረደ መና

የአስራኤልም ወገን መና ብለው ጠሩት። እርሱም መጠኑ እንደ ድንብላል፣ ንጣቱ እንደ በረዶ፣ ጣዕሙም እንደ ማር ቂጣ ነው። ዘጸ16፥3።

የአስራኤል ልጆችም በማንበር አውጥታችሁ ይህን ጉባኤ ሁሉበራብ ልትገድሉት እኛን ወደዚህች ምድር በዳ አውጥታችኋል። እንጀራ ስንበላ ስንጠግብ ሳለን በግብጽ ምድር በእግዚአብሔር እጅ በሞትን ብለው በሙሴና በአሮን ላይ አንሳራሳሩ።

እግዚአብሔርም ሙሴን በሕጌ ይሄዱ ወይም አይሄዱ እንደሆነ አኔ እንድፈትናቸው እነሆ ከሰማይ እንጀራን አዘንብላችኋለሁ

ሕዝቡም መጥተው ለዕለት ዕለት የሚበቃቸውን ይልቀሙ። በስድስተኛው ቀን በሁለት እጥፍ ይልቀሙ አለው።

እንዲህም ሆነ በመሸ ጊዜ ድርጭቶች መጡ ሰፈሩንም ከደኑት ማለጃም በሰፈሩ ዙሪያ ጠል ወድቆ ነበር። የወደቀውም ጠል ባለፈ ጊዜ እነሆ በመሬት ላይ እንደ ደቃቅ ውርጭ ሆኖ ቅርፊት የሚመስል ደቃቅ ነገር በምድረ ባዳ ታየ። የእስራኤል ልጆች ባዩት ጊዜ ያ ምን እንደሆነ አላወቁምና እርስ በእርሳቸው ይህ ምንድር ነው ተባባሉ። ሙሴም ትበሉት ዘንድ እግዚአብሔር የሰጣችሁ እንጀራ ይህ ነው።

እያንዳንዱም የሚበላውን ያህል ይልቀም። በድንኳኑ ባሉት ቁጥር ለአንድ ሰው አንድ ጎሞር ውሰዱ አላቸው። የእስራኤልም ልጆች እንዲሁ አደረጉ። አንዱ አብዝቶ አንዱም አሳንሶ ለቀመ። በጎሞርም በሰፈሩት ጊዜ እጅግ ለለቀመ አልተረፈውም። ጥቂት ለለቀመም አልገደለበትም። ሁሉ እያንዳንዱ የሚበላውን ያህል ለቀመ። ሙሴም ማንም ከእነርሱ ለነገ አያስቀር አላቸው። ነገር ግን ሙሴን አልሰሙትም። አንዳንድ ሰዎችም ከእርሱ ለነገ አስቀሩ እርሱም ተላ ሸተተም። ሙሴም ተቆጣቸው።

የእስራኤል ልጆች ወደ ሚኖሩበት ወደ ተስፋይቱ ምድር ከነፃን እስከገቡ ድረስ በምድረበዳ አርባ ዓመት ሙሉ መና በሉ። አስቀድሞ እግዚአብሔር ሙሴን ባዘዘው መሠረት ሙሴ በአሮን አማካኝነት አንድ ማድጋ ወስዳ ወደ ቅድስተ ቅዱሳኑ አገባ። ለልጅ ልጅም ይጠበቅ ዘንድ በእግዚአብሔር ፊት አኖረው። ይህም የሆነበት ምክንያት ከግብጽ ምድር ባወጣቸው ጊዜ በምድረ በዳ ያበላቸውን እንጀራ ያዩ ዘንድ ነበር። ዘጸ 16፡11፤መዝ 77፡18-25።

ይህን በማሰማልከት ሐዋርያው ጳውሎስ «...ከሁለተኛውም መጋረጃ ወዲያ ቅድስተ ቅዱሳን የምትባለው ድንኳን ነበረች። በዚያም ውስጥ የወርቅ ማዕጠንት ነበር፤ ሁለንተናዋም በወርቅ የተለበጠች የኪዳን ታቦት በእርስዋም ውስጥ መና ያለባት የወርቅ

መሶብና የበቀለች የአሮን በትር የኪዳኑም ጽላት ነበሩ። በላይዋም ማስተስሪያውን የሚጋርዱ የክብር ኪሩቤል ነበሩ።» ዕብ9፡3-5። በማለት እስራኤል በምድረ በዳ የተመገቡት መና በመሰበወርቅ ሆኖ በክብር በቤተ መቅደስ ለመታሰቢያነት መቀመጡን ይገልጻል።

ይህ ከሰማይ የተገኘ መና እስራኤላውያን ምድረ በዳውን እቋርጠው ምድረ ርስት እስኪገቡ ድረስ እየወረደ የዕለት ምግብ ኃይል ጉልበት በመሆን የበረሃውን ጉዞ እንዲጓዙ ረድቷቸዋል። ከሰማይ በተፃምራት ቢገኝም ምድረ ርስት እስከ ገቡቧት ቀን ድረስ በሕይወት ለመቆየት ይመገቡት ነበር።

በዚህም ብቻ ሳይሆን ያ መና ምንም እንኳን በተፃምራት ቢገኝ ከሰማይም ቢወርድ እንኳ የዘላለም ሕይወትን ስላልሰጠ ሁሉም ሞተ። እስራኤል ዘሥጋ ከሰማይ የወረደውን መና ተመግበው በረሀውን አልፈው ምድረ ርስት መግባት እንደቻሉ እኛም እስራኤል ዘነፍስ የተባልን ክርስቲያኖች ግን የመንፈሳዊ ሕይወታችን መንፈሳዊ ምግብ ቅዱስ ሥጋውን ከቡር ደሙን በልተን ጠጥተን መንግስተ ሰማያትን እንደምንወርስ በምሳሌ ነበር።

እግዚአብሔር እስራኤላውያንን ከግብጽ ባርነት በታላቅ ክንድ በተዘረጋች እጅ ነፃ ካወጣቸው በኋላ በሲና ተራራ ላይ በሙሴ አማካይነት የኦሪቱን ሕግ ሰጣቸው። በዚያም ሕግ መሠረት ከአምልኮተ ጣኦት ከገቢረ ኃጢአት እንዲርቁ አስጠነቀቃቸው። ዘሌ 26፡1-46 ፤ ዘዳ 28፡1 ።

የመተዳደሪያ ሕግን ብቻ ሳይሆን መሳፍንትን ካህናትን ነቢያትን እያስነሳ ይመራቸው ያስተምራቸውም ነበር። እንዲሁም ሕዝቡ በማወቅም ሆነ ባለማወቅ በሚሠሩት ኃጢአት ከፈጣሪያቸው ጋር ቢጣሉ በእግዚአብሔርና በሰው መካከል በመሆን የሚያስታርቁ ስለሰዎችም ኃጢአት መስዋዕት የሚያቀርቡ ስርዮትንም የሚያሰጡ ካህናት ሊቃነ ካህናት ይሾምላቸው ነበር። ዕብ 5፡1-4።

ለካህናት ቀደምብሎ ደብተራ አሪት በኋላም በቤተመቅደስ ሲፈጽሙት የሚገባቸውን አገልግሎት በሚመለከት በዝርዝር መመሪያ ሰጣቸው። ከዚህ ሁሉ በኋላ አሮን የመጀመሪያው ሊቀ ካህን ልጆቹም ደግሞ ካህናት ሆነው በእግዚአብሔር ፈቃድና ትዕዛዝ በሙሴ አማካይነት የተቀደሰ ቅብአት ቲቃብተው ህብተ ከህነትን ገንዘብ አደረጉ። ዘጸ 30÷30።

በደብተራ አሪት ስለሚሠዋው የመስዋዕት ዐይነትና የአቀራረቡ ሥርዓት በአሪት ዘሌዋውያን በዘርዝር ተፅፎ ይገኛል። ከደም ከሥጋ ወይም ከእንስሳት ወገን የሆነው መስዋዕት ሲባል፣ ከእህል ወገን የሆነው ደግሞ ቁርባን ይባላል። ካህናት ከመጋረጃ ውጪ ቅድስት በተባለው ስፍራ ሲሰው፣ ሊቀካህናቱ ደግሞ ከመጋረጃ ውስጥ በቅድስተ ቅዱሳኑ መስዋዕቱን ያቀርባል። ካህናትና ሊቃነ ካህናተ መስዋዕቱን የሚያቀርቡበት ጊዜያት እንዲሁ የተለያዩ ናቸው።

1.4. የአሪት መስዋዕት አይነቶች

ሀ. የሚቃጠል መስዋዕት

ይህ መስዋዕት የሚቀርበው ከእንስሳት ሲሆን ከበሬ ወይም ከላም መንጋ ከበጎች ወይም ከፍየሎች ተባዕተን ከዋኖስ ወይም ከርግብ ነው።

ለምሳሌ ከበግ የሚቀርበው መስዋዕት ቀንዱ ያልከረከረ፣ ፀጉሩ ያላረረ ፣ ጥፍሩ ያልዘረዘረ፣ ከአንድ ዓመት ያልበለጠ መሆን አለበት። ሊቀ ካህኑም ለኃጢአት ምክንያት ሆኖ እንደሚሞት ለማጠየቅ በበጉ ራስ ላይ እጁን ይጭንበታል። በእግዚአብሔር ፊት ያርደዋል የአሮንም ልጆች ካህናተም ደሙን ያቀርባሉ ደሙንም በመገናኛው ድንኳን በዙሪያው ይረጨታል የሚቃጠለውንም መስዋዕት ይገፈዋል በየብልተም ይቆራጠዋል ካህኑም ሁሉን የሚቃጠል መስዋዕት የእሳት ቀርባን አድርጎ በእግዚአብሔር ዘንድ ጣፋጭ ሽታ እንዲሆን

በመሠዊያው ላይ ያቃጥለዋል። ዘሌ1÷1-9። አቅማቸው ደካማ የሆኑት ገንዘብ የሌላቸው ደግሞ ከዋኖስ ወይም ከርግብ መስዋዕትን ያቀርባሉ። ከዚያም አንገታቸው ፈጽሞ ሳይቆረጥ ተገዝግዞ ደሙ ይንጠፋጠፋል መገዝዝዙም ስርየት በአሪት መጀመሩን ሲያሳይ ጨርሶ አለመቆረጡም ፍጹም ድኅነት አለመገኘቱን ያመለክታል።

ለ. የእህል ቀርባን

ይህ ቀርባን የሚቀርበው የዋኖስ መስዋዕት ማቅረብ ለማይቻሉ ሰዎች ሲሆን መስዋዕተም ንጹሕና የተመረጠ መሆን ነበረበት።

መስዋዕተ ለእግዚአብሔር በሚቀርብበት ጊዜ በመልካም ዱቄት የቂጣ እንጎቻ በዘይት የተለወሰ ስስ ቂጣ ነበር። ይህ መስዋዕት እርሾና ማር እንዲገባበት አልተፈቀደም። ነገር ግን ማጣፈጫ ይሆን ዘንድ ጩ ይጨመርበታል።

የመስዋዕት አቀራረቡም መስዋዕተን ለካህኑ ይሰጣል። ካህኑም ወደ መሠዊያው ያቀርባል፣ ካህኑም አንስቶ የእሳት ቀርባን ለእግዚአብሔር ጣፋጭ ሽታ እንዲሆን በመሠዊያው ላይ ያቃጥለዋል። ዘሌ2÷1-9።

ሐ . የደኅንነት መስዋዕት

የደህንነት መስዋዕት ሕዝቡ ከድርቅ ሲተርፉ ከበሽታ ሲፈወሱ የሚያቀርቡት መስዋዕት ሲሆን ከላሞች መንጋ ተባዕት ወይም እንስት ቢያቀርብ ነውር የሌለበትን ያቅርብ።

አቀራረቡም እጁንም ለቀርባን ባቀረበው ፊት ላይ ያኖራል። በመገናኛውም ድንኳን ደጃፍ አጠገብ ያርደዋል። የአሮንም ልጆች ካህናተም ደሙን በመሠዊያው ላይ ዙሪያውን ይረጨታል። ከደህንነትም መስዋዕት ለእግዚአብሔር የእሳት ቀርባን ያቀርባል።

መ. የኃጢአት መስዋዕት

ይህ መስዋዕት ሰዎች ለሚሠሩት ኃጢአት ይቅርታ ያገኙ ዘንድ የሚቀርብ ነው። እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ሲል ተናገረው። «ለእስራኤል ልጆች እንደዚህ ብለህ ንገራቸው ማናቸውም ሰው ሳያውቅ ኃጢአት ቢሠራ፤ እግዚአብሔር አትስሩ ካላቸው ትዕዛዛት አንዲተን ቢተላለፉ፤ የተቀባውም ካህን በሕዝብ ላይ በደል እንዲቆጠርባቸው ኃጢአት ቢሠራ፤ ስለሠራው ስለ ኃጢአተ ነውር የሌለበት ወይልን ለእግዚአብሔር ለኃጢአት መስዋዕት ያቀርበዋል።»

አቀራረብም ወይልኑን ወደ መገናኛ ድንኳን ደጃፍ በእግዚአብሔር ፊት ያመጣዋል። እጁንም በወይልኑ እራስ ላይ ይጭነዋል ወይልኑንም በእግዚአብሔር ፊት ያርደዋል።

ሠ. የበደል መስዋዕት

ማንም ሰው የሚያምለውን ቃል ቢሰማ ምስክር ሆኖም አንድ ነገር አይቶ እንደሆነ ወይም አውቆ እንደሆነ ባይናገር ኃጢአት መሥራተ ነውና በደሉን ይሸከማል... ማናቸውም ሰው ሳያውቅ ክፉን ወይም መልካምን ያደርግ ዘንድ ሳያስበው በከንፈሩ ተናግሮ ቢምል ሳያስብ የማለው ስለ ማናቸውም ነገር ቢሆን በታወቀ ጊዜ ከዚህ ነገር በአንዱ በድሎ ይሆናል። ከነዚህም ነገሮች በአንዲተ በደለኛ ቢሆን የሠራውን ኃጢአት ይናዘዛል። ስለ ሠራውም ኃጢአት ለእግዚአብሔር የበደል መስዋዕት ያመጣል እርሱም ከመንጋው በግ ወይም ፍየል እንስት ለኃጢአት መስዋዕት ይሆናል ካህኑም ስለ ኃጢአተ ያስተስር ይለታል። ዘሌ 5÷1-6 ።

1.5. መስዋዕተ አሪት ከመስዋዕተ ወንጌል ሲነጻጸር

† መስዋዕተ አሪት ፍፁም የማንፃቅና የመቀደስ የማስታረቅና የዘላለም ሕይወትን የመስጠት ኃይል አልነበረውም። ቅዱስ ጳውሎስ

ሊቀ ካሕናትም ሁሉ ዕለት ዕለት እያገለገለ ኃጢአትን ሊያስወግዱ ከቶ የማይችሉትን መስዋዕቶች ብዙ ጊዜ አያቀርቡ ቆሟል። በማለት የመስዋዕተ አሪትን ድክመት ገልጿል። ዕብ 10÷12።

መስዋዕተ ወንጌል ግን ፍፁም የማዳን የመቀደስ የማስታረቅ ኃይል አለው። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ «የኮርማዎችና የፍየሎች ደም በረከቡትም ላይ የተረጨ የጊደር አመድ ሥጋን ለማንጸት የሚቀድሱ ከሆኑ ነውር የሌለው ሆኖ በዘላለም መንፈስ ራሱን ለእግዚአብሔር ያቀርብ የክርስቶስ ደም እንዴት ይልቅ ሕያውን እግዚአብሔርን ልታመልኩ ከሞተ ሥራ ሕሊናችሁን ያነጻ ይሆን?» በማለት በእግዚአብሔር ልጅ በኢየሱስ ክርስቶስ ሞት ከእግዚአብሔር ጋር መታረቃችንንና መስዋዕተ ወንጌል ፍፁም የማንፃቅና የመቀደስ የዘላለም ሕይወትን የመስጠት ኃይል እንዳለው ያስረዳል። «ጠላቶቼ ሳለን ከእግዚአብሔር ጋር በልጁ ሞት ከታረቅን ... » ሮሜ 5÷11፤ ዕብ 9÷13-14። እንደተባለ።

† የመስዋዕተ አሪት ካህናት ስለሕዝብና ስለ ራሳቸው ኃጢአት ይቅርታን የሚለምኑ ነበሩ። « ስለሕዝብ እንደሚያቀርብ እንዲሁ ስለራሱ ደግሞ መስዋዕትን ስለ ኃጢአት ሊያቀርብ ይገባዋል» እንደተባለ። ዕብ 5÷3።

የመስዋዕተ ወንጌል ሊቀ ካህን ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ግን ኃጢአት የማይሰማው፤ ንጹሕ ባሕርይ ፤ በመሆኑ እንደ አሪቱ ሊቀካህን ለራሱ መስዋዕት ሊያቀርብ አያስፈልገውም። ይህንንም ሐዋርያው ሲያስረዳ ቅዱስ፤ ተንኮልና ነውርም የሌለበት ከኃጢአተኞች የተለየ ከሰማያትም ከፍ ከፍ ያለ እንደዚህ ያለ ሊቀ ካህን ይገባናል። እርሱም እንደነዚያ /እንደአሪቱ/ ሊቀካህናት አስቀድሞ ስለራሱ ኃጢአት በኋላም ስለሕዝብ ኃጢአት ዕለት ዕለት መስዋዕት ሊያቀርብ አያስፈልገውም በማለት ግለጿል ።

✠ የመስዋዕተ አሪት ካህናት በሞት ምክንያት የሚለዋወጡ ነበሩ። « እነርሱም እንዳይኖሩ ሞት ስለ ክልክላቸው ካህናት የሆኑት ብዙዎች ናቸው » ዕብ 7፡23-24 እንደተባለ።

የወንጌል ሊቀ ካህን ኢየሱስ ክርስቶስ ግን በባሕርይው ሞት፤ በመንግሥቱ ሽረት፤ የሌለበት መሆኑን ሲያስረዳ «...አንተ እንደ መልክ ጼዴቅ ሹመት ለዘላለም ካህን ነህ ብሎ ማለ አይጸጸትም...።» ዕብ 7፡20 በማለት ዘላለማዊነቱን አስረድቷል።

✠ የመስዋዕተ አሪት ሊቀካህን የመስዋዕት በጉን ከሠዋ በኋላ የበጉን ደም ይዞ በደብተራ አሪት ውስጥ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ገብቶ ይረጫል። ዕብ9፡6።

የሐዲስ ኪዳን ሊቀ ካህን ኢየሱስ ክርስቶስ ግን ሊቀ ካህናትም ሁሉ ዕለት ዕለት እያገለገሉ ኃጢአትን ሊያስወግዱ ከቶ የማይችሉትን እነዚያን መስዋዕቶች ብዙ ጊዜ አያቀርቡም። እርሱ ግን ስለ ኃጢአት አንድ መስዋዕት ራሱን ለዘላለም አቅርቦ በእግዚአብሔር ቀኝ ተቀመጠ በማለት ያስረዳል። ዕብ 9፡11።

✠ በአሪትና በወንጌል እንደሁም በመስዋዕተ አሪትና በመስዋዕተ ወንጌል መካከል ያለውን ልዩነት ለመረዳት በአጭሩ በሙሴና በክርስቶስ መካከል ያለውን ልዩነት ማጤን ይበቃል።

ቅዱስ ጳውሎስ « የሃይማኖታችንን ሐዋርያና ሊቀ ካህናት ኢየሱስ ክርስቶስን ተመልክተው ሙሴ ደግሞ በቤተ ሁሉ የታመነ እንደሆነ እርሱ ለሾመው የታመነ ነበረ። ቤትን የሚያዘጋጀው ከቤተ ይልቅ የሚበልጥ ክብር እንዳለው መጠን እንደሁ እርሱ ከሙሴ ይልቅ የሚበልጥ ክብር የተገባው ሆኖ ተቆጥሯልና... ሙሴ በኋላ ለሚነገረው ነገር ምስክር ሊሆን ለቤተ ሁሉ እንደ ሱሴ የታመነ ነበር። ክርስቶስ ግን እንደ ልጅ በቤተ ሳይ የታመነ ነው።» በ ዕብ3፡2-6 ብሏል።

ከዚህ በተጨማሪ ወንጌላዊው ቅዱስ ዮሐንስም «እኛ ሁላችን ከሙላተ ተቀብለን በጸጋ ሳይ ጸጋ ተሰጥቶናል። ሕግ በሙሴ ተሰጥቶ ነበርና፤ ጸጋና እውነት ግን በኢየሱስ ክርስቶስ ሆነ።» በማለት ከሙሴ ይልቅ በክርስቶስ ለሰው ልጆች የተሰጠ ጸጋ ምን ያህል እንደሚልቅ አስገንዝቦናል። ዮሐ1፡16 ።

የአሪት ሕግ በሙሴ አማካኝነት መሰጠት እንደሁም በአሮንና በሌሎችም ሊቃኑ ካህናት የሚለዋው መስዋዕት እሥራኤላውያን በእግዚአብሔር ዘንድ ምን ያህል እንደተወደዱ ያስገነዝባል። ይህ መስዋዕት እስራኤላውያንን እጅግ የተለዩ የክብሩና የተወደዱ ካሪጋቸውበለ ሁላችን ኃጢአት በቀራንዮ የተሠዋው የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ ሥጋውና ክብር ደሙ ክርስቲያኖችን ከበፊተ በበለጠ እንደሚያክብር እንደሚቀድስ ያረጋግጣል።

በአጠቃላይ መስዋዕተ አሪት ከአምስት ሺህ አምስት መቶ ዘመን በኋላ በእግዚአብሔር ልጅ በኢየሱስ ክርስቶስ ለምትሠራው የመስዋዕተ ወንጌል አምሳልና መርገፍ ነበረች። በዚህም መሠረት ሕገ አሪት የሕገ ወንጌል ፤ መስዋዕተ አሪት የመስዋዕተ ወንጌል፤ ደብተራ አሪት የቤተክርስቲያን፤ ካህናተ አሪት የሐዲስ ኪዳን ካህናት፤ የአሪቱ ሊቀካህን የጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ምሳሌ በመሆን አገልግለው እንደ ጥላ አልፈዋል።

የአሪት መስዋዕት ፍጹም ድኅነት ባለማምጣቱ የዘመኑ ፍጽሚ በደረሰ ጊዜ እግዚአብሔር ክሴት የተወለደውን ከሕግ በታች የተወለደውን ልጁን ላከ። ገላ 4፡4።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም ፍጹም ለው ሆኖ በመካከላችን ተዘዋውሮ ድውያን ሥጋን በተአምራት ድውያን ነፍስን በትምህርተ ፈወሰ። በሐሙስ ምሽት በደቀመዛሙርተ ፊት ዘለዓለማዊ ሕይወትን የሚሰጥ ምስጢረ ቀርባንን መሠረተልን። በመጨረሻም በቀራንዮ በመስቀል ተሰቅሎ ዓለሙን ሁሉ ከኃጢአት፤ ከመርገም ፤ ከሲኦል፤ ከዲያብሎስ እጅ አዳነ።

ምዕራፍ ሁለት

2.1. ምሥጢረ ቁርባን በሐዲስ ኪዳን

መሥዋዕተ አሪት ነፍስንና ሥጋን የማንጸት ኃይል ስላልነበረው ለሰው ልጆች ፍጹም ድንኳን ሊሸጥ አልቻለም ነበር። ነገር ግን ከአምስት ሺ አምስት መቶ ዘመን በኋላ ለሚሠራው ለሐዲስ ኪዳን ሥርዓት ምሳሌ በመሆን ሲያገለግል ቆይቶል።

እግዚአብሔር አስቀድሞ በነቢያት አማካይነት ለሕዝቡ ድንኳን ሥጋን እና ድንኳን ነፍስን የሚያስጠውን ዘላለማዊ መሥዋዕት እንደሚሰጥ ተስፋ እየሰጠና እያጽናና ጊዜያዊ ይቅርታን ሲያደርግ ቆይቷል።

በነቢዩ ኤርምያስ « እነሆ ከእስራኤል ቤትና ከይሁዳ ቤት ጋር አደስ ቃል ኪዳን የምገባበት ወራት ይመጣል ይላል እግዚአብሔር። ከግብጽ አገር አወጣቸው ዘንድ እጃቸውን በያዝሁበት ቀን ከአባቶቻቸው ጋር እንደ ገባሁት ያለ ቃል ኪዳን አይደለም። እነርሱ በኪዳኔ አልጸኑምና እኔም ችል አልጓቸው ይላል እግዚአብሔር።

ከእነዚያ ወራት በኋላ ከእስራኤል ቤት ጋር የምገባው ቃል ኪዳን ይህ ነውና ይላል እግዚአብሔር። ሕጌን በልቡናቸው አኖራለሁ በልባቸውም እጽፈዋለሁ እኔም አምላክ እሆናቸዋለሁ እነርሱም ሕዝብ ይሆኑኛል። »ኤር31÷33-34። በማለት አስቀድሞ በትንቢት ሲያናገር ቆይቷል።

የዘመኑ ፍጻሜ በደረሰ ጊዜ ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በጠባብ ደረት በአጭር ቀመት በመካከላችን ተዘዋውሮ ወንጌልን አስተማረ። ከመሞቱ አስቀድሞ በሐሙስ ምሽት የአሪቱን የፋሲካ በአል ካከበረ በኋላ ድንኳን ሥጋ ድንኳን ነፍስን የምትሰጠውን

ምሥጢረ ቁርባን መሠረተልን። ከዚያ በፊት ግን ኅብስት አበርክቶ ካበላቸው በኋላ ዘላለማዊ ሕይወትን ስለሚሰጠው የሕይወት እንጀራ በሰፊው እንደሚከተለው አስተምሯል።

2.2. የሕይወት እንጀራ ዮሐ 6÷35

ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ብዙ ሕዝብ ወደ እርሱ ሲመጡ አይቶ በቅርብ የነበረውን አምስት የገብስ እንጀራና ሁለት ዓሳ ባርኮ አምስት ሺህ ሕዝብ ተመግቦት የተረፈው ቀርቦራሽ አሥራ ሁለት መሶብ እንደሞላ አድርጓል።

ይህን ምልክት ያዩ አይሁድ ይህ በእውነት ወደ ዓለም የመጣ ነቢይ ነው አሉ። ከዚያን ዕለት ጀምሮ ንጉሣቸው እንደሆነ አይሁድ በባሕር በየብስ ብዙ ቀን ፈለጉት። ጌታችንም ባገኛቸው ጊዜ ለሚጠፋ መብል አትሥሩ። ነገር ግን የዘላለም ሕይወት ለሚኖር መብል የሰው ልጅ ለሚሰጣችሁ ሥሩ እርሱም እግዚአብሔር አብ አትሞታልና። እንግዲህ የእግዚአብሔርን ሥራ እንድንሠራ ምን እናድርግ? አሉት።

ኢየሱስም መልሶ ይህ የእግዚአብሔር ሥራ እርሱ በላከው እንድታምኑ ነው አላቸው። እንኪያስ አይተን እንድናምንህ አንተ ምን ምልክት ታደርጋለህ? ምንስ ትሰራለህ? ይበሉ ዘንድ ከሰማይ እንጀራ ሰጣቸውታቸው እንደተጻፈ አባቶቻችን መና በሉ አሉት። ኢየሱስም እውነት እውነት አላችኋለሁ እውነተኛ እንጀራ ከሰማይ የሚሰጣችሁ አባቴ ነው። ከሰማይ እንጀራን የሰጣችሁ ሙሴ አይደለም የእግዚአብሔር እንጀራ ከሰማይ የሚወርድ ለዓለም ሕይወትን የሚሰጥ ነውና አላቸው። ስለዚህም ጌታ ሆይ ይህን እንጀራ ዘወትር ስጠን አሉት።

▪ የሕይወት እንጀራ

የእግዚአብሔር እንጀራ ከሰማይ የሚወርድ ለዓለም ሕይወትን የሚሰጥ ነው ብሎ ጌታችን ቢያስተምራቸው ከቀናት በፊት በጥብርያዶስ ባርኮ እንደሰጣቸው ሕብስት ወይም በሙሴ ዘመን ለአስራኤል ከሰማይ እንደወረደው መና የመሰላቸው አይሁድ ይህን ድካም የሌለበትን መብል ዘወትር ስጠን አሉት።

ጌታችን ግን የሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ አላቸው ስለዚህም አይሁድ አንጎራጎሩ። አባተንና እናተን የምናውቃቸው ይህ የዮሴፍ ልጅ ኢየሱስ አይደለምን? እንግዲህ ከሰማይ ወርጃለሁ እንዴት ይላል? አሉ።

ነገር ግን ጌታችን የሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ አባቶቻችሁ በምድረ በዳ መና በሉ ሞተዋል። ሰው ከርሱ በልቶ እንዳይሞት ከሰማይ አሁን የወረደ እንጀራ ይህ ነው። ከሰማይ የወረደው ሕያው እንጀራ እኔ ነኝ። ሰው ከዚህ እንጀራ ቢበላ ለዘላለም ይኖራል። እኔም ስለ ዓለም ሕይወት የምሰጠው እንጀራ ሥጋዬ ነው። በማለት አስረዳቸው። ይህ ትምህርት ግልፅ ያልሆነላቸው አይሁድ ከሰማይ ወረድኩ ማለት ሳያንስ ይህ ሰው ሥጋውን ልንበላ ይሰጠን ዘንድ እንዴት ይቻላል? ብለው እርስ በርሳቸው ተከራክሩ።

▪ በራሳችሁ ሕይወት የላችሁም

ጌታችንም ከምትጠራጠሩና ከምትከራከሩ በሕይወት ለመኖር ትችሉ ዘንድ ከሕይወት እንጀራ ብሉ። የሰውን ልጅ ሥጋውን ካልበላችሁ ደሙንም ካልጠጣችሁ በራሳችሁ ሕይወት የላችሁም። ሥጋዬን የሚበላ ደሜን የሚጠጣ የዘላለም ሕይወት አለው እኔም በመጨረሻ ቀን ለስነሳዋለሁ ሥጋዬም እውነተኛ መብል ደሜም እውነተኛ መጠጥ ነውና። ሥጋዬን የሚበላ ደሜን የሚጠጣ በእኔ ይኖራል እኔም በእርሱ እኖራለሁ ብሎ አስተማራቸው።

▪ የሚያስጨንቅ ንግግር

ከደቀ መዛሙርተ ብዙዎቹ ይህን ትምህርት በሰሙ ጊዜ ይህ የሚያስጨንቅ ንግግር ነው ማንስ ሊሰማው ይችላል አሉ። የደቀመዛሙርተን በልባቸው ማጉረምረም የተረዳው ጌታችን ይህ ያስናከላችኋልን? እንግዲህ የሰው ልጅ አስቀድሞ ወደ ነበረበት ሲወጣ ብታዩ እንዴት ይሆናል ሕይወትን የሚሰጥ መንፈስ ነው። ሥጋ ምንም አይጠቅምም እኔ የነገርኳችሁ ቃል መንፈስ ነው ሕይወትም ነው። በማለት መጠራጠራቸውን ገለጠባቸው።

ከዚህም የተነሳ ከደቀመዛሙርተ ብዙዎች ወደኋላ ተመለሱ ወደፊትም ከእርሱ ጋር አልሄዱም። በዚህ ትምህርት ያላመነ የእግዚአብሔር ተከታይ መሆን አይችልምና እስከ ፍጻሜው ከጌታችን ተለይተው ቀሩ።

▪ እናንተም ደግሞ ልትሄዱ ትወዳላችሁን?

ኢየሱስም ለአስራ ሁለት እናንተም ደግሞ ልትሄዱ ትወዳላችሁን? አለ ስምዖን ጴጥሮስም ጌታ ሆይ ወደማን እንሄዳለን? አንተ የዘላለም ሕይወት ቃል አለህ እኛ አንተ ክርስቶስ የሕያው የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆንህ አውቀናል አምነናልም አለ። ሐዋርያትም አምነው እስከ መጨረሻ በመከተላቸው በሐሙስ ምሽት የቃሉን ትምህርት በተግባር አሳያቸው።

የሐሙስ ምሽት ለአይሁድ ፋሲካ የመዘጋጀት ዕለት ሲሆን የአይሁድ ፋሲካ በሕጋቸው መሠረት እስከ አራት ቀን ይከበር ነበር። ጌታችን ይህን ምሥጢር ሲመሠርትልን እንዴት እንደነበር አራቱም ወንጌላውያን እንደሚከተለው ጽፈውልናል።

2.3. ወንጌላዊው ቅዱስ ማቴዎስ

«በቂጣ በዓል በመጀመሪያ ቀን ደቀመዛሙርቱ ወደ ኢየሱስ ቀርበው ፋሲካን ትበላ ዘንድ ወዴት ልናሰናዳልህ ትወዳለህ አሉት። እርሱም ወደ ከተማ ከእጁ ዘንድ ሄዳችሁ መምህር ጊዜዬ ቀርቧል ከደቀመዛሙርቱ ጋር ከአንተ ዘንድ ፋሲካን አደርጋለሁ ይላል በሉ አለ። ደቀመዛሙርቱም ኢየሱስ እንዳዘዛቸው አደረጉ ፋሲካንም አሰናዱ።

በመሸም ጊዜ ከአሥራ ሁለቱ ደቀመዛሙርት ጋር በማዕድ ተቀመጠ። ሲበሉም እውነት እላችኋለሁ ከእናንተ አንዱ እኔን አሳልፎ ይሰጣል አለ። እጅግም አዝነው እያንዳንዱ ጌታ ሆይ እኔ እሆንን? ይሉጀመር እርሱም መልሶ ከእኔ ጋር እጁን በወጭተ ያጠለቀ እኔን አሳልፎ የሚሰጥ እርሱነው። ሲበሉም ኢየሱስ እንጀራን አንሥቶ ባረከ ቆርሶም ለደቀመዛሙርቱ ሰጠና እንካችሁ ብሉ ይህ ሥጋዬ ነው አለ ጽዋንም አንሥቶ አመስግኖም ሰጣቸው እንዲህም አለ ሁላችሁ ከእርሱ ጠጡ ስለብዙዎች ለጋጢአት ይቅርታ የሚፈስ የአዲስ ኪዳን ደሜ ይህ ነው። ነገር ግን እላችኋለሁ በአባቴ መንግሥት ከእናንተ ጋር ከዚህ ከወይን ፍሬ አዲሱን እስከምጣጣበት እስከዚያ ቀን ድረስ ከዛሬ ጀምሮ አልጠጣውም።» በማለት ጽፎል። ማቴ 26፡17 ።

2.4. ወንጌላዊው ቅዱስ ማርቆስ

«ፋሲካ በሚያርዱበት በቂጣ በዓል መጀመሪያ ቀን ደቀመዛሙርቱ ፋሲካን ትበላ ዘንድ ወዴት ሄደን ልናሰናዳ ትወዳለህ? አሉት። ከደቀመዛሙርቱ ሁለት ላክ እንዲህም አላቸው ወደ ከተማ ሂዱ በማድጋ ውኃ የተሸከመ ሰውም ያገኛችኋል ተከተሉት የሚገባበትንም የቤቱን ጌታ መምህሩ ከደቀመዛሙርቱ ጋር ፋሲካን የምበላበት የእንግዳ ቤት ወዴት ነው? ይላል በሉት። እርሱም በደርብ ላይ ያለውን የተሰናዳና የተነጠፈ ታላቅ አዳራሽ ያሳያችኋል በዚያም አሰናዱልን። ደቀመዛሙርቱም ወጡ ወደ ከተማ ሄደው

እንዳላቸው አገኙ ፋሲካንም አሰናዱ። በመሸም ጊዜ ከአሥራ ሁለቱ ጋር መጣ። ተቀምጠውም ሲበሉ ኢየሱስ እውነት እላችኋለሁ ከእናንተ አንዱ እርሱም ከእኔ ጋር የሚበላው አሳልፎ ይሰጠኛል አለ።

ሲበሉም ኢየሱስ እንጀራን አንሥቶ ባረከ ቆርሶም ሰጣቸውና እንካችሁ ይህ ሥጋዬ ነው አለ። ጽዋውንም አንሥቶ አመስግኖም ሰጣቸው ሁሉም ከእርሱ ጠጡ። እርሱም ይህ ስለብዙዎች የሚፈስ የአዲስ ኪዳን ደሜ ነው። እውነት እላችኋለሁ በእግዚአብሔር መንግሥት ከወይኑ ፍሬ አዲሱን እስከ ምጣጣበት እስከዚያ ቀን ድረስ ደግሞ አልጠጣውም አላቸው።» በማለት ጽፎል ። ማር 14፡12።

2.5. ወንጌላዊው ቅዱስ ሉቃስ

«ፋሲካም ሊያርዱበት የሚገባው የቂጣ በዓል ድረስ ጴጥሮስንና ዮሐንስንም ፋሲካን እንድንበላ ሄዳችሁ አዘጋጁልን ብሎ ላካቸው ። ... ሰዓቱም በደረሰ ጊዜ ከአሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ጋር በማዕድ ተቀመጠ። እርሱም ከመከራዬ በፊት ከእናንተ ጋር ይህን ፋሲካ ልበላ እጅግ እመኝ ነበር። እላችኋለሁና በእግዚአብሔር መንግሥት እስኪፈጸም ድረስ ወደፊት ከዚህ አልበላም አላቸው። ጽዋንም ተቀበለ አመስግኖም ይህን እንካችሁ በመካከላችሁም ተካፈሉት እላችኋለሁና የእግዚአብሔር መንግሥት እስከትመጣ ድረስ ከአሁን ጀምሮ ከወይኑ ፍሬ አልጠጣም አለ። እንጀራንም አንሥቶ አመሰግኝ ቆርሶም ሰጣቸውና ስለ እናንተ የሚሰጠው ሥጋዬ ይህ ነው። ይህን ለመታሰቢያዬ አድርጉት አለ። እንዲሁም ከእራት በኋላ ጽዋውን አንሥቶ እንዲህ አለ ይህ ጽዋ ስለ እናንተ በሚፈሰው በደሜ የሚሆን አዲስ ኪዳን ነው።» በማለት ጽፎል። ሉቃ 22፡7።

ሁለቱ ወንጌላውያን ቅዱስ ማቴዎስና ቅዱስ ማርቆስ «በቂጣ በዓል በመጀመሪያ ቀን» በማለት እንደ ጻፉት ጌታችን ይህን ምሥጢር የመሠረተው በፋሲካ በዓል ዋዜማ በሐሙስ ምሽት ነው።

በአይሁድ የቀን አቆጣጠር ሐሙስ ከአሥራ ሁለት ሰዓት ጀምሮ እንደ ዓርብ ይቆጠራል። ይህም ቀን የፋሲካ በዓል የመዘጋጀት ቀን ነው። በብሉይ ኪዳን የፋሲካ በዓል የሚከበረው አስቀድሞ በመዘጋጀት ቀን ዓርብ ዕለት ሲሆን ጌታችንም ዓለምን ለማዳን የተሰቀለው በዚህ ቀን ነው። ይህን በተመለከተ ወንጌላውያኑ የጻፉትን አንመለከታለን ።

- ቅዱስ ዮሐንስ «ኢየሱስም ከፋሪካ በዓል በፊት ከዚህ ዓለም ወደ አብ የሚሄድበት ሰዓት እንደደረሰ አውቆ በዚህ ዓለም ያሉትን ወገኖቹን የወደዳቸውን እስከ መጨረሻው ወደዳቸው በማለት ይገልጻል። ዮሐ 13፡1 ።

- ጌታችንን የከሰሱት አይሁድ ወደ ሊቀካህናቱ ግቢ ከወሰዱት በኋላ የፋሲካውን በግ የሚበሉበት ሰዓት ስለደረሰ እንዳይረክቡ ብለው ወደ ገዢው ግቢ ከመግባት ተከልክለው ነበር። ይህንንም ቅዱስ ዮሐንስ «ጲላጦስም ይህን ነገር ስምቶ ኢየሱስን ወደ ውጪ አወጣው በዕብራይስጥ ገበታ በተባለ ጸፍጸፍ በሚሉት ስፍራ በፍርድ ወንበር ተቀመጠ ለፋሲካም የመዘጋጀት ቀን ነበረ። ስድስትም ሰዓት የሚያህል ነበረ። አይሁድንም እነሆ ንጉሣችሁ አላቸው።» በማለት ይገልጻል። ዮሐ 18፡13።

- ጌታችን በቀራንዮ አደባባይ በተሰቀለ ጊዜ በዕለተ ዓርብ የቅዳሜ ሰንበት እንዲሁም የፋሲካ በዓል የዝግጅት ቀን እንደነበረ ሲያስረዳ በዮሐንስ 19፡31 «አይሁድም በመዘጋጀት ቀን ያ ሰንበት ትልቅ ነበርና ሥጋቸው በሰንበት በመስቀል ላይ እንዳይኖር ጭናቸውን ሰብረው እንዲያወርዳቸው ጲላጦስን ለመኑት» በማለት ዕለተ ዓርብ የታላቁ የፋሲካ በዓል ዋዜማ መሆኑን ይገልጻል።

- አይሁድ የፋሲካን በዓል በሚያከሩበት ዋዜማ በዓሉን ምክንያት በማድረግ አንድ እስረኛ የመፍታት ልማድ ነበራቸው። ገዢው ጲላጦስም እንደተለመደው አንድ እስረኛ ይፈታላቸው ዘንድ ከመድኃኒታችን ከኢየሱስ ክርስቶስና በሃገሩ ከታወቀው በርባን ከተባለ

ወንበዴ አስመረጣቸው። አይሁድም ወንበዴው ይፈታ ጌታችን ይስቀል ዘንድ ጠየቁ። ጲላጦስም ልመናቸው እንደሆነ ፈረደ። ለቃ23፡17። ይህ ድርጊት ጌታችን የተሰቀለው በፋሲካው ዕለት የመዘጋጀት ቀን /ዋዜማ/ እንደነበረ ያስረዳል።

- በሐሙስ ምሽት ጌታችን ከአስራ ሁለቱ ደቀመዛሙርቱ ጋር የፋሲካን እራት እየበሉ ሳለ ለአስቆሮቱ ይሁዳ ቀራሽ ጠቅሶ ሰጠው። ወደያውም ሰይጣን በይሁዳ ልብ ገባ። እንግዲህ የምታደርገውን ቶሎ አድርግ በማለትም ጌታችን አዘዘው።

- የጌታችንን ትዕዛዝ ደቀመዛሙርቱ የተገነዘቡት ይሁዳ መምህሩን አሳልፎ እንደሚሰጥ አልጠረም። የዚያን ዕለት የፋሲካ ዋዜማ ስለነበረ በእጁ ከሚገኘው ገንዘብ ለበዓሉ ዝግጅት አስፈላጊ የሆኑ ነገሮች ግዛ ወይም ለድሆች እንዲመጡት የተባለ ነበር የመሰላቸው። ከዚህ የወንጌል ምንባብ የምንረዳው ጌታችን ምሥጢረ ቀርባን የመሠረተበት የሐሙስ ምሽት የፋሲካ በዓል ዋዜማ እንደሆነ ነው። ዮሐ 13፡25-27።

በአጠቃላይ ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ አስራኤል ከግብጽ ባርነት ነጻ በወጡበት በፋሲካው በዓል የመዘጋጀት ቀን /ዋዜማ/ በዕለተ ዓርብ ተሰቀለ። አማናዊ ቅዱስ ሥጋውን ክቡር ደሙንም ሰጠን።

ጌታችን ምሥጢረ ቁርባን ሲመሠርትልን ከበዓላት ሁሉ ፋሲካን የመረጠበት ምክንያት በብሉይ ኪዳን ዘመን የነበረው የፋሲካው በግ ደም ከሞተ በኩር እስራኤልን ለጊዜው ቢያድናቸውም ዘላለማዊ ከሆነው ክነፍስ ሞት ስላላዳናቸው ፍጹም ድኅነት የማያሰጠውን መሥዋዕት አሳይቶ የማያልፈውን የአዲስ ኪዳኑን ፋሲካ ከጎን አድርጎ በማነፃፀር ይህን አዲስ ሥርዓት አጸና ።

አንድ ንጉሥ አጥፊውን ጦርቶ ጥፋቱን ነገሮ ከሰልጣን እንደ ሚያሰናብት፤ በጥፋተኛው ቦታ አዲስ እንደ ሚሾም እንዲሁ የብሉይ ኪዳን ፋሲካ ፈጽሞ ማዳን አልቻለምና በዚህ ምክንያት ድንኑተ ሥጋ ድንኑተ ነፍስ የምታስጥ አዲስ ፋሲካ መሠረተልን።

ቅኔ የሚዘርፍ ሰው መጀመሪያ ስም አስመስሎ እንደሚያፈስ በኋላ ወርቅ እንደሚያመጣ እንደሁ መሥዋዕተ ኦሪትን እንደ ስም በመጀመሪያ ከፈጸመ በኋላ ከዚያም መሥዋዕተ ወንጌልን እንደ ወርቅ በማስከተል በመጨረሻ ፈጸመ።

ምሥጢረ ቁርባንን ከመመሥረቱ በፊት የፋሲካውን በዓል ያስ ቀደመው። የኦሪቱ ፋሲካ ፍፁም ማለፉን ለማረጋገጥ ነው። አዲስ ኪዳንን ቀድሞ መሥርቶ በኋላ ኦሪቱን ቢያደርግ ኖሮ ፈጽሞ አላለፈችም በስተኋላ ፈጸሞአታል የሚሉ እንዳይኖሩ ፈጸሞ በአዲስ ሥርዓት በምሥጢረ ቁርባን መተካተትን ለማስረዳት ነው። ደገኛ ጥሩ ነገር ምንጊዜም በመጀመሪያ ሳይሆን ከበስተ ኋላ ነውና የሚገኘው ፤ ስለዚህ ሲል ነው ከበስተ ኋላ ያደረገው።

ለምሳሌ ጌታችን የመጀመሪያውን ተአምራት ባደረገበት ቦታና ዘገሊላ ሠርግ ቤት በተአምራት የተገኘው ወይንጠጅ በስተመጨረሻ ነው የመጣው። ለዚህም ነው ውሃው ወደ ወይን ጠጅ መለወጡን ያላወቀው አሳዳሪ ሙሽራውን ጦርቶ ሰው ሁሉ አስቀድሞ መልካሙን የወይን ጠጅ ያቀርባል ከሰከሩ በኋላ ግን መናኛውን አንተስ መልካሙን የወይን ጠጅ እስከአሁን አቆይተሃል አለው በማለት የተጻፈው። ዮሐ2፡10።

ጌታችን የወይን ጠጅ እንደሚያልቅ ቢያውቅም ደገኛ ነገር በመጨረሻ እንደሚገኝ ለመግለጽ ብሎ የወይን ጠጅ እስኪያልቅ ጠብቆ በመጨረሻው ሰዓት ውኃውን ቀይሮ ወይን ጠጅ አደረገላቸው። ስለዚህም ነው ሕገ ኦሪትን እንደሚያሳልፉት ፋሲካውም ጉድለት እንዳለበት ጊዜውም እንዳለቀ ቢያውቅም በዓሉን ካከበረ

በኋላ በስተመጨረሻ ደገኛውን የማታልፈውን ዘለዓለማዊዋን ምሥጢረ ቁርባንን መሠረተልን።

በዚህም በፋሲካው በዓል ያከበረው ከአሥራ ሁለቱ ጋር ሲሆን የፋሲካውን በግ ከበሉ በኋላ አዲስ ሥርዓት ከመመሥረቱ በፊት ሐዋርያትን እግራቸውን በማጠብ አጥምቋቸዋል ከቁርባን ጥምቀት ይቀድማል። ይህም ብቻ ሳይሆን ጥምቀትና ቁርባን በአንድነት ይፈጸማልና ጌታችን በተስቀለ በዕለተ ዓርብ ከአንድ ጎን ደምና ውኃ በአንድነት ወጥቷልና ። « ጭፍሮችም መጥተው የፊተኛውን ጭን ከእርሱ ጋር የተስቀለውን የሌላውን ጭን ሰበሩ ወደ ኢየሱስም በመጡ ጊዜ ግን እርሱ ፈጸሞ እንደሞተ አይተው ጭኑን አልሰበሩም ነገር ግን ከጭፍሮቹ አንዱ ጎኑን በጦር ወጋው ወዲያውም ደምና ውኃ ወጣ » ዮሐ19፡3። ጌታችን ውሃውን ለጥምቀት ደሙን ለቁርባን ሰጠን።

ሐዋርያትን እግራቸውን በማጠብ ያጠመቃቸው እንዲህ ነበር «... ከኦሪት ተነሣ ልብሱንም አኖረ ማበሻም ጨርቅ ወስዶ ታጠቀ በኋላም በመታጠቢያው ውኃ ጨመረ የደቀመዛሙርቱንም እግር ሊያጥብና በታጠቀበት ማበሻ ጨርቅ ሊያብስ ጀመረ።

ወደ ስምዖን ጴጥሮስም መጣ እርሱም ጌታ ሆይ አንተ የእኔን እግር ታጥባለህን? አለው። ኢየሱስም መልሶ እኔ የማደርገውን እንተ አሁን አታውቅም በኋላ ግን ታስተውለዋለህ አለው። ጴጥሮስም የእኔን እግር ለዘላለም አታጥብም አለው።

ኢየሱስም ካላጠብሁህ ከእኔ ጋር ዕድል የለህም ብሎ መለሰለት ስምዖን ጴጥሮስም እጄንና ራሴን ደግሞ እንጂ እግሬን ብቻ አይደለም አለው። ኢየሱስም የታጠበ እግሩን ከመታጠብ በቀር ሌላ አያስፈልገውም ሁለንተናው ንጹሕ ነው። እናንተም ንጹሕን ናችሁ።» ዮሐ13፡10 በማለት የሐዋርያቱን እግራቸውን በማጠብ አጥምቋቸዋል።

ለዚህም ማስረጃችን ስምዖን ጴጥሮስም መታጠብ ብቻ መስሎት ጌታ ሆይ አንተ የእኔን እግር ታጥባለህን? ሲለው መታጠብ ብቻ እንዳልሆነ ሲያስተምረው ካላጠብሁህ ከእኔ ጋር ዕድል የለህም ብሎ ዕድል የተባለ ልጅነትን ለማግኘት መታጠብ /መጠመቅ/ እንዳለበት አስረድቷል።

§

ይህም ምሥጢር የተረዳው ስምዖን ጴጥሮስ ለዘላለም አታጥበኝም የሚለውን የትህትና ሃሳብ ቀይሮ እጄንና ራሴን ደግሞ እንጂ እግሬን ብቻ አይደለም ብሏል። ምክንያቱም በእግሩ መታጠብ ከጌታችን ዘንድ የልጅነት ጥምቀት እንደሚያገኝ ተገንዝቧልና።

ነገርግን ጌታችን መልሶ የታጠበ እግሩን ከመታጠብ በቀር ሌላ አያስፈልገውም ሁለንተናው ንጹሕ ነው። እናንተም ንጹሕን ናችሁ በማለት ዓላማው መታጠብ መንጻት ብቻ ሳይሆን የልጅነት ጥምቀት መስጠት እንደ ሆነና ለዚህም መላ ሰውነትን የግድ መታጠብ እንደ ማያስፈልግ እግር መታጠብ ብቻ በቂ መሆኑን ገልጿል። ደግሞም አንዱ የሰውነታችን አካል ሲመታ ሁሉም እንደሚታመም የእግራቸውም መታጠብ ለቀረው ሰውነታቸው ሆኗል። 1ኛቆሮ12፡20።

ቅዱሳን ሐዋርያት በአዕምሮ እንደ ሕፃናት ነበሩ። ጌታችንም በወንጌሉ አባት ሆይ ከተበበኞችና ከአስተዋዮች ለውረህ ለእነኝህ ለሕፃናት ስለገለጽክላቸው አመሰግንሃለሁ ብሏል። የሐዋርያት ሕፃንነት በአዕምሯቸው ከፋ ነገር ከማሰብ ኃጢአት ከመሥራት ነው። ሕፃናት ወደኔ ይመጡ ዘንድ ተዋቸው አትከልክሏቸው የእግዚአብሔር መንግሥት እንደነርሱ ላሉ ናትና በማለት ያስተማረ ጌታችን በአዕምሯቸው ከፋነገር ከማሰብ ሕፃናት የሆኑት ሐዋርያት ወደ እግዚአብሔር መንግሥት የሚገቡበትን ምሥጢር ቁርባን እግራቸውን በማጠብ ካጠመቃቸው በኋላ መሰረተው።

ሐዋርያት ከመጠመቃቸው ና ከመቀረባቸው በፊት በአልአዛር ቤት የታረደውን የፋሲካውን በግ በልተው ነበር። በልተው ቆረቡ

አያሰኝም ወይ ቢሉ ከዚያ በፊት ሥርዓተ አልተሠራምና አያሰኝም። ደግሞም ሐዋርያት ሕፃናት አእምሮ ናቸውና ሕፃናት ሲጠቡ አድረው ውለው ይጠመቃሉ ይቆርባሉ ሥርዓት አፈረሱ አይባልም። በተለምዶቱ ከሆዳቸው ውስጥ አጥፍቶላቸዋል ለእግዚአብሔር የሚላነው ነገር የለምና።

ይህ ድርጊት ወዲያው የተፈፀመ ቢመስልም የፋሲካውን ራት በልተው በነበረበት ጊዜና ጌታችን ምሥጢረ ቀርባን በመሠረተበት ወቅት በመካከሉ ልዩነት መራራቅ ነበር። በሰው ህሳብ አጭር ጊዜ ተብሎ የሚታሰብ የሚቆጠረው በእግዚአብሔር ዘንድ ረጅም ዘመን ተደርጎ ነው የሚታሰበው። ይህንንም ሲያስረዳ ሐዋርያው ቅዱስ ጴጥሮስ «...በጌታ ዘንድ አንድ ቀን አንደ ሺ ዓመት ሺ ዓመትም አንደ አንድ ቀን አንደሆነ ይህን አንድ ነገር አትርሱ።» 2ጴጥ 3፡8። በማለት ተናግሯል።

ቅዱሳን ሐዋርያትም በአራት ጊዜ በነበረው የዕድሜ ጊዜአቸው የፋሲካውን ራት ከበሉ በኋላ በእግር መታጠብ የሐዲስ ኪዳን ጥምቀት አግኝተው ከምሥጢረ ቁርባን ተቀበሉ እኛም ቢሆን ስንቆርብ ከሚበላና ከሚጠጣ ነገር አስከ መጨረሻው ሳይሆን ከመቆረባችን አስቀድሞ ያለውን ጊዜ ከአህል አንርቃለን። ከተጠመቁ በኋላ ሐዋርያት አልበሉምና በልተን እንቁረብ የሚያሰኝ ነገር የለም።

ጌታችን ኅብስቱን ለውጦ ሥጋውን፣ ወይኑን ለውጦ ደሙን ካደረገው በኋላ እርሱ ራሱ ቆርቦ፣ ይሁዳን ጨምሮ ሁሉንም ሐዋርያት አቆረባቸው። ይህንንም ያደረገበት ምክንያት ሥርዓቱን ለሐዋርያት ለማሳየት ነው። በኋላም ሐዋርያት ይህን ምሥጢር ለሌሎች ብቻ በመስጠት ራሳቸው ሳይቀበሉ የዘላለም ሕይወት እንዳያመልጣቸው ሐዋርያትም፣ የሐዋርያት ተከታዮችም ካህናት ይህን ይረዱ ዘንድ ነው።

ደግሞም ሐዋርያት ይህን ታላቅ ምሥጢር ማየታቸው የመጀመሪያ ስለሆነ ከአእምሯቸው በላይ ሆኖ እንዳይከብዳቸውና እንዳይጨንቃቸው ለማድፋፈር ለማበረታታት ነው። ወታደርን ዝመት ሲል ዘምቶ አሳይቶ ነው፤ መምህርም አድርጎ አድርጎ ይላልና። ሮሜ2፡22። ለምሳሌ ለሥጋ መድኃኒት የሆነው ኮሶ ሲጠጣ አይዘለም! አይዘለም! አትፍራ ይባላልና ጌታችን ይህን የነፍስ መድኃኒት መድኃኒት ነው ብለው እንዳይፈሩት ራሱ ቆርቦ አቆረባቸው አበረታታቸው።

ይሁዳ «እንጀራዬን የበላ ተረከዙን በእኔ አነሳ» መዝ40፡9 በሚለው ትንቢታዊ ቃል መሠረት ይሁዳ አላልፎ እንደሚሰጠው ቢያውቅም ከዚህ ማዕድ አልከለከለውም። አለመዘጋጀቱ የይሁዳ ሰንፍና ነውና በልቡ ያለውን የሃይማኖት ጉድለት የሚያውቅ ሰይጣን በይሁዳ ደካማነት ምክንያት ከዚያ ጊዜ ጀምሮ በልቡ ገባ መምህሩን አላልፎ ለመሰጠት በሌሊት ከሐዋርያት ተለይቶ ወጣ። የይሁዳ ስህተት የምግባር ጉድለት ብቻ ሳይሆን የጌታችንን ፍጹም አምላክነት ያለመረዳትም ጭምር ነው። ራሱን ትንቢት መፈጸሚያ አድርጎ ለሰይጣን አላልፎ ሰጠ ።

2.6 በመብልና በመጠጥ መስጠት

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ምሥጢረ ቁርባንን ሲመሠርትልን በሚለበስ በሽማ፣ በግምጃ ሳያደርገው ሌላ ቀርቶ በብሉይ ኪዳን ዘመን በአደባባይ የተሰቀለውን የነህስ እባብ ትኩር ብለውበማየት ከበሽታቸው እንደጸኑ በዐይን በማየትም አላደረገውም። በኋላም በሐዲስ ኪዳን እንዳሉት ምሥጢራተ ቤተክርስቲያን እንደ ጥምቀት በውሃ በመነከር እንደ ሜሮን በመቀባት ያላደረገበት በሚበላና በሚጠጣ ያደረገበት ምክንያቶች በርካታ ናቸው እነርሱም እንደሚከተለው ቀርበዋል ።

• ደያብሎስ በእባብ ሥጋ አድሮ በመብል የሰውን ልጅ እንዳሳተ ሁሉ እግዚአብሔር ባሕርያችንን ባሕርይ አድርጎ ከኃጢአት በስተቀር ፍጹም ሰው ሆነ። በመስቀል ተሰቅሎ ክቡር ደሙን አፍሰሶ ቅዱስ ሥጋውን ቆርቦ ሥጋዬን ብሉ፤ ደሜን ጠጡ በማለት በመብል ከእግዚአብሔር የተለያዩትን የአዳምን ልጆች ለማቅረብ የሚድኑበትን ምሥጢረ ቁርባንን በሚበላና በሚጠጣ ሰጥቶ አዳናቸው።

• ለሰው ሥጋዊ ሕይወት መብልና መጠጥ አስፈላጊነት አያጠያይቅም። ክቡር ዳዊትም «እንጀራን ከምድር ያወጣ ዘንድ ለምለሙንም ለሰው ልጆች ጥቅም ሣርንም ለእንሰሳ ያበቅላል። ወይን የሰውን ልብ ደስ ያሰኛል ዘይትም ፊትን ያበራል እህልም የሰውን ጉልበት ያጠነክራል» በማለት የመብልና የመጠጥን ለሰው ሕይወት ጠቃሚነት አስረድቷል። መዝ103፡14። እግዚአብሔር አምላክ ሥጋዊ ምግብ እንደሰጠን ሁሉ ለመንፈሳዊ ሕይወታችንም ለነፍሳችን ኃይልና ጉልበት የሚሆነውን ቅዱስ ቁርባን በመብልና በመጠጥ ሰጠን።

• የምንበላው መብልና የምንጠጣው መጠጥ የሰውነታችን መዓዛ ከመሆኑም በላይ ከመላው ሰውነታችን ይዋሃዳል። የጌታችንን ሥጋና ደም በበላንና በጠጣንም ጊዜ እንደሁ ከመላው ሰውነታችን እንደሚዋሃድና የእርሱንም መዓዛ እንደ ምንሸት እንገነዘባለን። ሐዋርያው ጳውሎስ በ 2ኛቆሮ2፡14 «ነገርግን በክርስቶስ ሁልጊዜ ድል በመንሣቱ ለሚያዞረን በእኛም በየስፍራው ሁሉ የእውቀትን ሽታ የሚገልጥ ለአምላክ ምስጋና ይሁን። በሚድኑተና በሚጠፉት ዘንድ ለእግዚአብሔር የክርስቶስ መዓዛ ነንና። ለእነዚህ ለሞት የሚሆን የሞት ሽታ ለእነዚያም ለሕይወት የሚሆን የሕይወት ሽታ ነን።» በማለት የክርስቶስን መዓዛ እንደሚሸቱ በማስረዳት ለክርስቲያኖች በሙሉ ቅዱስ ሥጋውን ክቡር ደሙን በመቀበል የሕይወት መዓዛ እንደሚያገኙ አስረዳ።

• በሕይወት ለመኖር ዕለት ዕለት ምግብ ያስፈልገናል። ጠዋት ተመግቦናል ለነገ አያስፈልገንም አንልም። እንዲሁም ለነፍሳችን መብልና መጠጥ ሆኖ የተሰጠን ቅዱስ ሥጋውንና ክቡር ደሙን ተዘጋጅተን በየዕለቱ በየጊዜው መቀበል እንደሚገባን ለማስገንዘብ ነው።

§

• የሰው ልጅ ለመንፈሳዊውም ለሥጋዊ ሕይወት የእግዚአብሔርን ቃል መማር ያስፈልገዋል። ጌታችንም በወንጌሉ «ሰው በእንጀራ ብቻ አይኖርም ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣው በእግዚአብሔር ቃል እንጂ» ሲል አስተምሮናል። ማቴ 4፥4።

ለረቂቃን ቅዱሳን መላእክት እግዚአብሔርን ማመስገን ምግብ ሆኗቸው ይኖራሉ። ለአዳም ልጆች ደግሞ ለሥጋዊ ሕይወት የሚጠፋውን እንጀራ መመገብ ብቻ በቂ ስላልሆነ የእግዚአብሔርን ሕያው ቃል መመገብ ግድ ነው። እንደዚሁም የእግዚአብሔር እስትንፋስ ለሆነች ረቂቅ ነፍሳችን ምግብ ይሆናት ዘንድ ምድራዊ ያይደለ ሰማያዊ መብል ቅዱስ ሥጋውንና ክቡር ደሙን ሰጠን።

መብል ያፋቅራል። ጌታችን ፍጹም ሰው ሆኖ በመካከላችን ሲመላለስ ሰዎችን በሚወዱትና በሚስማማቸው ነገር ወደ እርሱ ለመሳብና ለማቅረብ አብሯቸው በማዕድ በመገኘት ፍቅሩን ይገልጽ ነበር። ሰው ደክሞ ያዘጋጀውን ድግስ ታዳሚዎች በሚገባ የተጋበዙለት እንደሆነ ደስ ይሰኛል እንደሚወዱትም ያረጋግጣል። እግዚአብሔርም ወደ አዘጋጀው መንፈሳዊው ማዕድ የሰው ልጆች ሲቀርቡ እግዚአብሔር ይደሰታል።

2.7. ስንዴና ወይን ለምን ተመረጡ ?

ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ምሥጢረ ቁርባንን ሲመሠርት በምድር ላይ ካሉት ዕፅዋት መካከል ስንዴንና ወይንን

ለምን መረጠ ብለን ብንጠይቅ መልሱ ቀድሞ ብዙ ምሳሌና የትንቢት ቃል ስለተነገረ ነው።

† የተነገረ ምሳሌ

በመጀመሪያ በብሉይ ኪዳን የነበረውን መጻሐፍ ቅዱሳዊ ምሳሌ ስናጠና የልዑል እግዚአብሔር ካህን መልከጼዴቅን እናገኛለን። አብርሃም የኮሎዶጎሞርን ነገሥታት ወግቶ ሲመለስ መልከጼዴቅ በመንገድ ተገናኘው ። እንጀራና የወይን ጠጅ አውጥቶ ተቀበለው ባረከውም። አብርሃምም ከሁሉ አሥራትን ሰጠው ዘፍ14፥16። ይህም በምሳሌ የተደረገ ነው፤ የመልከጼዴቅ ካህንነት የጌታችን ዘላለማዊ ክህነት፤ ኅብስትና ወይኑ ደግሞ የሥጋው እና ደሙ ምሳሌ ነበር። ስለዚህም ምሳሌ በተመሰለበት ነገር ይሰጠን ዘንድ ሥጋውን ከስንዴ ደሙን ከወይን አደረገው።

📖 የተነገረ ትንቢት

ትንቢት ከድርጊት ይቀድማል።ነቢየ እግዚአብሔር ክቡር ዳዊት በመዝ 4፥6 «አቤቱ የፊትህ ብርሃን በላያችን ታወቀ በልቤ ደስታን ጨመርህ ከስንዴ ፍሬና ከወይን ከዘይትም ይልቅ በዛ»። እንዲሁም በሌላ ስፍራ «ወይን የሰውን ልብ ደስ ያሰኛል ዘይትም ፊትን ያበራል እህልም የሰውን ጉልበት ያጠነክራል»መዝ103፥14። በማለት በትንቢት ቃል ተናግሯል። ወይን የጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የክቡር ደሙ ስንዴ ወይም እሕል ደግሞ የቅዱስ ሥጋው ምሳሌ ነው ።

ክቡር ዳዊት እንዳለ ወይን ደስታን ለልብ ይሰጣል። እህልም ጉልበትን ያጠነክራል። እንደዚሁ ሁሉ የጌታ ክቡር ደሙ የመንፈስ ቅዱስ ደስታ ሐሴትን ቅዱስ ሥጋው ደግሞ ለመንፈሳዊ ሕይወት ብርታት ጥንካሬን ያገኛል ።

✦ በሚመስል ነገር ለመስጠት

በሰንደና በወይን የሆነበት ምክንያት በሚመስል ነገር ለመስጠት ፈልጎ ነው። ወይንን በተፈጥሮው ብንመለከት በጥራትም ሆነ በመልክ ፍጹም ደም ይመስላል። ሰንደንም ብናስተውል ስብ ሥጋን ይመስላልና ነው። ከዚህ በተጨማሪም ጌታችን በዚህች ምድር በሥጋ ወራተ እንደሰው ሥርዓት ንጹሕ ወይን ለመጠጡ የሰንደ ንብስት ለመብሉ ተጠቅሟል።

✧ እንደዚሁም ሰንደ በጎ ሴት የያዘችው እንደሆነ ነውር የሌለበት ይሆናልና ነውር ነቅ የሌለበት ሕግ ሰራሁላችሁ ሲል በሰንደ አደረገው።

✧ ሰንደን በሽተኛሰው የበላው እንደሆነ በሽታውን ይቀሰቅስበታል። ለጤናማ ሰው ግን ኃይል ይሆናል። እንደዚሁም ከምሥጢረ ቀርባን የሚካፈሉ ሁሉ ተዘጋጅተው ከኃጢአት ነጽተው ከተቀበሉት ለሕይወት ይሆናል። ነገር ግን በድፍረት በሽታ የተባለውን ኃጢአት ይዘው ቢቀበሉት መድኃኒትነት ቀርቶ መቅሰፍት ይሆንባቸዋልና ሲል በሚመስለው ነገር ሰጠን።

✧ በሰንደ የጌታችን ሥጋ የተሰጠበት ምክንያት ሰንደ የጌታችን ምሳሌ ስለሆነ ነው። « እውነት እውነት አላችኋለሁ የሰንደ ቅንጣት በምድር ወድቃ ካልሞተች ብቻዋን ትቀራለች። ብትሞት ግን ብዙ ፍሬ ታፈራለች።» ዮሐ12፡24 በማለት የእርሱ መሞት ሕይወት እንዲሆንልን እንደሚበዛልንም ከማስረዳቱ በተጨማሪ ቅዱስ ሥጋውን በሰንደ መስሎ አስተምሮአል። የራሱን ሥጋ የመስለበትን ሰንደን ተለውጦ ቅዱስ ሥጋው ይሆን ዘንድ ሰጠን።

ወይን አንድ ጊዜ ወደመሬት ይተክል እንጂ አረጉን እያቀኑ ድጋፍ እየሰጡ የሰደዱት እንደሆነ እየጸና እያደገ እየተስፋፋ

ነው የሚሄደው በተተክለ በሶስት ዓመት ውስጥ ፍሬ ይሰጣል።

ከዚህ ተፈጥሯዊ ባሕርይው የተነሳ በመጽሐፍ ቅዱስ ጌታችን በወይን ግንድ እንደሚመስል እንዲህ በማለት አስተምሯል እውነተኛ የወይን ግንድ እኔ ነኝ ገበሬውም አባቴ ነው። «...ቅርንጫፍ በወይኑ ግንድ ቢኖር ከራሱ ፍሬ ሊያፈራ እንዳይቻለው እንዲሁ እናንተ ደግሞ በእኔ ባትኖሩ አትችሉም። እኔ የወይን ግንድ ነኝ እናንተም ቅርንጫፎች ናችሁ። » ዮሐ15፡1።

የጌታችን የወይን ምሳሌነትን በማንጸጸር ስንመለከተው ወይን በተተክለ በሶስት ዓመት ፍሬ እንደሚያፈራ ሁሉ እንዲሁ ጌታችንም ለሦስት ዓመታት ያህል አስተምሮ ደቀመዛሙርትን አፍርቷል። ቅርንጫፍ ያለ ወይን ግንድ መኖርና ፍሬን መስጠት እንደማይችል ከእውነተኛው የወይን ግንድ ከጌታችን ቅዱስ ሥጋና ክቡርደም ካልተቀበልን በስተቀር በራሳችን ጥረትና ኃይል መንፈሳዊ ፍሬ የተባለ መልካም ሥራን መፈጸም እንደሚያዳግተንና በመንፈሳዊ ሕይወትም እየበረታንና እየጸናን እንደማንሄድ ያስረዳን ዘንድ ወይኑ ተለውጦ ክቡር ደሙን ይሆን ዘንድ ሰጠን።

• ጥቂት የወይን ጠጅ ለሆድ ህመምተኞች ፍቱን መድኃኒት ነው ሲል ሐዋርያው ጳውሎስ የሚወደውን ጢሞቴዎስን መክሮታል። 1ጢሞ5፡23። የወይን ጠጅም ሰው የበላውን የጠጣውን በማዋህድ የታወቀ ነው። በዚሁ አንጻር የጌታችን ደም በወይን የተዘጋጀ ስለሆነ ምሳሌነት አለው። ጌታችን ወደዚህ ዓለም መጥቶ በመስቀል ላይ ደሙን ያፈሰሰው ለጸድቃን ለጤነኞች ሳይሆን ለሕመምተኞች፣ ለኃጥአን መድኃኒትነት ነውና በዚህ ምሳሌነት ምክንያት በወይን ተሰጠ። ሉቃ 5፡32።

2.8. ፍጹም መለወጡ

ከስንዴ የተዘጋጀው ኅብስት ተለውጦ ሥጋ መለኮት መሆኑን ከወይን ፍሬ የተዘጋጀው ወይን ተለውጦ ደመ መለኮት መሆኑን በእግዚአብሔር ቃል መሠረት ቆምንን እንቀበለዋለን። በሥርዓተ ቅዱስ ጸሎት የምንቀበለው ቁርባን እውነተኛ መለኮት የተዋሃደው ነፍስ የተለየው የክርስቶስ ሥጋና ደም ነው። ምሥጢር ያሰኘውም ለበቁ ወይም እግዚአብሔር ለፈቀደላቸው ካልሆነ በስተቀር መለወጡ በዓይነ ሥጋ የማይታይ በመሆኑ ነው። የሚለወጠው ግን ሀብተ ክህነት ያላቸው ካህናት በሚያደርሱት የቅዱስ ጸሎት በመንፈስ ቅዱስ ረቂቅ አሠራር ነው።

ጌታችንም ምሥጢሩን በመሠረተበት በሐሙስ ማታ ፍጹም ለውጦ ነበር የሰጣቸው ኅብስቱንም አንስቶ ባረከ ከለወጠውም በኋላ ይህ ሥጋዬ ነው። ወይኑንም ከነ ጽዋው አንስቶ ከባረከው በኋላ በዓርብ ዕለት ስለ ዓለም ሁሉ ቤዛ የሚፈሰው ደሜ ነው ብሎ ሰጥቷቸዋል።

ጌታችን በዕለተ ዓርብ በመስቀል ላይ ሳለ «ከጭፍሮቹ አንዱ ጎኑን በጦር ወጋው ወዲያውም ደምና ውኃ ወጣ» ዮሐ19፥31 ፍጹም ነፍሱ ከሥጋው ተለይታ ሳለ ሕያው መሆኑን ያሳይ ዘንድ ከሞተ ሰው የማይገኘው ደምና ውኃ ከጎኑ ከተገኘ በሐሙስ ምሽት ደግሞ ለሰዎች የኃጢአት ሥርየት የሚሆነውን ክቡር ደሙን ወይኑን በመለወጥ ኅብስተንምወደ ሥጋ መለኮትነት በመለወጥ መስጠቱ አያስደንቅም።

መነሻው ስንዴና ወይን ይሁን እንጂ ጌታችን በቃሉ ስለባረከው ፍጹም ተለውጧል። አምላክ ከባረከው የማይለወጥ ነገር የለምና ይህን ዓለም በቃሉ ይሁን ብሎ የፈጠረ እግዚአብሔር ፍጹም ሰው ሆኖ በምድር ሲመላለስ የተአምራት መጀመሪያ ባደረገበት በቃና ዘገሊላ ሠርግ ቤት በስድስት ጋን የተሞላ ውሃን ግሩም ጣዕም ወዳለው ወይን

ጠጅነት በመባረክ ለውጦታል። ለምድራዊ ተድላ ደስታ በቃሉ ብቻ ውሃን ወደ ወይን ጠጅ የለወጠ ዘላለማዊ ተድላ ደስታ ዘላለማዊ ሕይወት ማግኛ ይሆን ዘንድ እንዴት አብልጦ ኅብስቱን ወደ ሥጋ አምላክነት ወይኑንም ወደ ደመ መለኮትነት አይለውጠው?።

በሥነ ፍጥረት የሰውልጅ ከምድር አፈር የተበጀ ሰውነት እሰው። እንደዚሁ በአፈር የበቀለውን እህል በመመገብ ሰውነቱን ይገነባል። ይህን የተፈጥሮ ሥርዓት የደነገገ እግዚአብሔር ከስንዴ የተዘጋጀውን ኅብስት ወደ ሥጋ መለኮትነትና ከወይን ፍሬ የተዘጋጀውን ወደ ደመ መለኮትነት ቢለውጠው አያስደንቅም ኤልሻዳይ / ሁሉን የሚችል / ነውና።

በቅዱሳት መጻሕፍት ታሪክ እንደተጻፈው ከነበራቸው ተፈጥሮአዊ ሁኔታ በእግዚአብሔር ኃይል የተለወጡ በምሳሌነት የሚጠቀሱ አሉ ከእነርሱም ውስጥ የሎጥ ሚስት ወደ ጨው ድንጋይነት ፣የእሮን በትር ወደ እባብነት፣ የወንዝ ውሃ ወደ ደምነት ተለውጠዋል። ዘፍ19፥20 ዘጸ 7፥11።

ከነዚህ ምሳሌዎች ውስጥ በተፈጥሮ እጅግ የተራራቁትን የውሃን ወደ ደምነት መለወጥ እንመልከት «ሙሴና አሮን እግዚአብሔር እንዳዘዛቸው እንዲሁ አደረጉ በትሩንም አነሳው በፈርአን በባርያዎቹ ፊት ወንዙን መታ ተለወጠ ደምም ሆነ »። ዘጸ7፥20።

ሙሴ በቀለምም ሆነ በተፈጥሮ እጅግ የሚራራቀውን በበትሩ በመባረክ ውኃውን ወደ ደም እንደለወጠ የሙሴ ፈጣሪ ክርስቶስ ከስንዴ የተዘጋጀ ኅብስቱን ወደ ሥጋነት ወይኑን ወደ ደምነት ቃሉን አሰምቶ በመባረክ ለውጦታል።

ከዚህ በተጨማሪ በነቢዩ ኤልሳ ዘመን የነበሩ ሰዎች «እነሆ ጌታችን እንደምታይ የዚህች ከተማ ኑሮ መልካም ነው ። ውሃው ግን ከፉ ነው ምድሪቱም ፍሬዋ ትጨነግፋለች አሉት። እርሱም አዲስ

ማሰር አምሉልኝ ጨውም ጨምሩበት አለ ያንንም አመሉለት ውሃውም ወዳለበቱ ምንጭ ጣለበትና እግዚአብሔር እንዲህ ይላል ይህን ውኃ ፈውሼዋለሁ ከዚህም በኋላ ሞትና ጭንግቶ አይሆንበትም አለ »።2ኛነገ 2፡20 ።

ይህ ሞት የነበረበት ውኃ ጭንጭና መልኩን ሳይቀይር መለወጡ በዓይነሥጋ የሚታይ ሳይሆን በሚሠራው ሥራ የተገለጠ ነበር። ውኃነቱ መልኩም ጣዕሙም አንድ ቢሆንም እንደ በፊቱ ሞት ያለበት ሳይሆን ሕይወት ያለው ነበር። እንደዚሁ ሁሉ ቅዱስ ቁርባንም በመልክም ይሁን በጣዕም የሚታይበት ለውጥ ሳያሳይ ፍጹም የተለወጠና የዘላለም ሕይወት የሚሰጥ ነው።³

2.9. የክርስቶስ ሥጋ ና ደም አማናዊነት

ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ይህን ምስጢር በመሠረተበት በሐሙስ ማታ ኅብስቱን አንስቶ ባርኮ እንካችሁ ብሎ ይህ ሥጋዬ ነው። ጸዋውንም አንስቶ እንካችሁ ከእርሱ ጠጡ ይህ ደሜ ነው። በማለት አማናዊ/እውነተኛ/ ሥጋውን እና ደሙን ሰጠን።

ይህን ምሥጢር ከመመሥረቱ በፊት ባስተማረው ትምህርት ላይም «እውነት እውነት አላችኋለሁ የሰውን ልጅ ሥጋ ካልበላችሁ ደሙንም ካልጠጣችሁ በራሳችሁ ሕይወት የላችሁም። ሥጋዬን የሚበላ ደሜንም የሚጠጣ የዘላለም ሕይወት አለው እኔም በመጨረሻው ቀን አስነሣለሁ። ሥጋዬ እውነተኛ መብል ደሜም እውነተኛ መጠጥ ነውና። ሥጋዬን የሚበላ ደሜን የሚጠጣ በእኔ ይኖራል እኔም በእርሱ አኖራለሁ።» ዮሐ6፡53 በማለት ምሳሌ ወይም መታሰቢያ ሳይሆን እውነተኛ የሕይወት መጠጥና መብል መሆኑን አስተምሯል።

³ ለባተ ምሥጢራተ ቤተክርስቲያን በአባነርሳርዮስ

መታሰቢያ አማናዊነትን የሚያስቀር አይደለም

«እንጀራንም አንሥቶ አመሰግን ቁርሶም ሰጣቸውና ስለ እናንተ የሚሰጠው ሥጋዬ ይህ ነው ይህን ለመታሰቢያዬ አድርጉት አለ።» የሚለው ቃል የጌታችን የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ሥጋና ደም አማናዊነትን የሚያስቀር አይደለም መታሰቢያ ማለት ማስታወሻ ማለት ነው።

ምሥጢረ ቁርባን በተቀበልን ጊዜ መታሰቢያ /ማስታወሻ / የምናደርገው ምን እንደሆነ ሲያስረዳ ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ «ይህን ኅብስት በምትበሉበት ጊዜና ይህን ጽዋ በምትጠጡበት ጊዜ ሁሉ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እስከሚመጣበት ጊዜ ድረስ ሞቱን ትናገራላችሁ» 1ኛቆሮ11፡26-27። በማለት በቅዱስ ቁርባን ጊዜ ሊደረግ የሚገባውን መታሰቢያ የጌታ ሕማም ሞትና ትንሣኤ መሆኑን ያስረዳል።

ለዚህ ነው በሥርዓተ ቅዳሴ ላይ «ሞትህንና ቅድስት ትንሣኤህን እንናገራለን» የምንለው። ከዚህ ሁሉ ተጨማሪ መታሰቢያ የሆነ ነገር አማናዊነትን አያጠፋም።

እግዚአብሔር ለሰዎች ያደረገላቸውን ውለታ በማስታወስ እንደ ያመሰግኑት ይፈልጋል።እስራኤል ዘሥጋ ከሰማይ የሚወርድላቸውን መና በኅሞር ተሰፍሮ በቤተመቅደስ እንዲቀመጥ ለልጅ ልጆቻቸው አባቶቻቸውን በምድረበዳ የመገባ አምላክ እያሉ እንዲያስታውሱ ለመታሰቢያነት ተቀመጠ። በቤተመቅደስ ለመታሰቢያነት የተቀመጠው መና ትክክለኛ አማናዊ ነበር እንጂ ለማስታወሻ በዚያ መኖሩ ከሰማይ የወረደ መና መሆኑን አልቀየረውም።

እርን በእጁ የሚይዛትና ብዙ ተአምራት ያደረገባት በትሩን ለመታሰቢያነት ለሚያምጹ ልጆች ምልክት ሆና ትቀመጥ ተብሎ ተቀመጠች።የዚህች በትር ለመታሰቢያነት መቀመጥ አማናዊነትን

አላጠፋውም ከአሮን በትርነት መታሰቢያ መሆኑ ያንደለበት ከብሩን የቀነሰበት ነገር አልነበረም። ዘፀ 16፡32 ዘኁ17፡10።

በአጠቃላይ በሁለቱ ምሳሌዎች እንደተረዳነው ጌታችን ለመታሰቢያዬ አድርጉት ማለቱ አማናዊነቱን እንደማያንድለውና የሞቱንና የትንሣኤውን መታሰቢያችን እንድናደርግ ለማስረዳት ነው።

ጌታችን የሰጠን ሥጋና ደም አማናዊ ነው እንጂ ምሳሌ ወይም ምልክት አይደለም። ምሳሌ ለሚመሳሰል ነገር ወይም ለእውነተኛ ነገር የሚቀራረብ የሚመስል ወይም የእውነተኛ ነገር መግለጫ ነው እንጂ ፍጹም ትክክለኛ እውነተኛ አይደለም።

ጌታችን ምሥጢረ ቀርባንን ባስረዳበት ትምህርቱ ለእስራኤል ከሰማይ የወረደው መና እውነተኛ የሥጋውንና የደሙ ምሳሌ መሆኑን አስተምሯል በሌሎች የወንጌል ትምህርቶች ራሱን በምሳሌነት የጠቀሳቸውን ሰናጤን «እኔ የበጎች በር ነኝ»፤ «እኔ እረኛ ነኝ» በማለት በምሳሌ አስተምሯል።

በምሳሌ ያስተማራቸውን መብራራት መተርጎም ካለበት ያብራራላቸው ግልጽ አድርጎም ያስረዳቸው ነበር። ለመጥቀስም ያህል በወንጌል ላይ ሰውን የሚያረክለው እጅ ሳይታጠብ መብላት ሳይሆን ከአፍ የሚወጣው ክፉ ንግግር መሆኑን፤ ከፈሪሳውያን የክህደት እርሾ ተጠበቁ አለ እንጂ ከእንጀራ እርሾ አለመሆኑን፤ እንዲሁም ዳግመኛ ተወለዱ ሲል ዳግመኛ ከእናታችን ማኅፀን ተወለዱ ማለቱ ሳይሆን ከውኃና ከመንፈስ ተወለዱ በማለት ምሥጢረ ጥምቀትን ግልጽ አድርጎ አስረድቷል። ማቴ15፡16 ዮሐ 3፡1።

ጌታችን የምሥጢረ ቁርባንን እውነተኛነት ሲያስተምር የሚያስጨንቅ ንግግር ነው ማን ሊሰማው ይችላል በማለት ከደቀመዛሙርቱ ብዙዎች እርሱን ከመከተል ወደኋላ ባሉ ጊዜ በሚሰጠው ትምህርት ላይ ተጨማሪ እውነተኛነቱን በማጠናከር

አስተማረ እንጂ ከዚህ በፊት እንደሚመስላቸው ምሳሌዎች አልተረዱም ግልጽ አልሆነላቸውም ብሎ ተጨማሪ ትንታኔ አልሰጠበትም።

በወንጌል ትምህርት ውስጥ አንድም ሰፍራ የሥጋውንና ደሙን ምሳሌነት የሚገልፅ ቃል የለም አማናዊነቱን /እውነተኛነቱን/ ደግሞ ደጋግሞ ከማስረዳት በቀር ።

ምዕራፍ ሶስት

3. በቅዱስ ቁርባን የሚገኝ ጸጋና ጥቅም

በሐሙስ ማታ ጌታችን በእልዓዛር ቤት ተገኝቶ በሐዋርያቱ ፊት አዲስ ምሥጢር መሠረተልን። ይህ አዲስ ምሥጢር በብሉይ ኪዳን ዘመን ለመሥዋዕት ከሚታረዱ የበጎች ደም የላቀና የከበረ ነበር። የእግዚአብሔር በግ የኢየሱስ ክርስቶስ ደም የከበረ ደም በመሆኑ ከፊተኛው ይልቅ የሚቀድስና የሚያነጻ ብዙ መንፈሳዊ በረከትንና ጸጋን የሚሰጥ ነው።

የብሉይ ኪዳን መሥዋዕት ሥጋን ለጊዜው ብቻ ከኃጢአት በማንጸትሲያገለግል የሐዲስ ነኪዳን ግን ነፍስና ሥጋን የሚቀድስ፣ የሚያነጻ፣ ታላቅ የመንፈስ ቅዱስ ጸጋ የሚያድል ነው። በመቀጠል ምሥጢረቁርባን የሚሰጠውን ጸጋና ጥቅም በዝርዝር እንመለከታለን።

3.1. ከ እግዚአብሔር ጋር ሕብረት ይሰጠናል።

በቅዱስ ቁርባን ከምናገኛቸው ጸጋዎች/ስጦታዎች/ መካከል ከእግዚአብሔር ጋር በሕብረት፣ በስምምነት፣ በአንድነት፣ አብሮ መኖር ነው። የሰው ልጅ ከእግዚአብሔር ጋር በሕብረት እየኖረ ሳለ በሰይጣን አሳሳችነት በመብል ምክንያት መለያየት መራራቅ ተከስተ። ፈጥሮ የማይረሳ ቀድሶ የማያረክስ ፈጣሪ አንድ እንሆን ዘንድ የመለያየት ምክንያት በሆነው በመብል ዘላለማዊ ሕይወትን እንደሚሰጠን በነቢያት የተስፋቃል ሲሰጠን ቆይቷል።

መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደዚህ ዓለም ሲመጣ በልደተኩ ከቤተ አሕዛብና ከቤተ እስራኤል የዘር ሐረግ ተወልዶ ሕዝብንና አሕዛብን አንድ በማድረግ መለያየትን አጠፋልን። ማቴ1፡16 ይህንንም ዓላማውን በተግባር የሚያስረዳን በቅዱስ ወንጌል «እኛም አንድ

እንደሆንን አንድ ይሆኑ ዘንድ...» ዮሐ17፡21 በማለት ማስተማሩ ነው።

በዚያ ዘመን ሊቀ ካህናት የነበረው ቀያፋ መንፈስ ቅዱስ ባናገረው ትንቢታዊ ቃል «ለሕዝቡ ብቻ አይደለም ነገር ግን የተበተኑትን የእግዚአብሔርን ልጆች ደግሞ በአንድነት እንዲ ለበስባቸው ነው እንጂ።» በማለት እግዚአብሔር ሰው የሆነበት ዓላማ ተበትነው ተቅበዝብዘው የነበሩትን ምእመናንን በቀራንዮ ተስቅሎ ደሙን አፍሰሶ ሥጋውን ቆርሶ በመስጠት ዓለምን አንድ ለማድረግ ለመሰብሰብ ለማዳን እንደ ሆነ ተናግሯል። ዮሐ 11፡52።

ከእግዚአብሔር ጋር የቀረበ ሕብረት የምናገኝበት ቅዱስ ቁርባንን ከመመሥረተው አስቀድሞ በመዋዕል ትምህርተ « ሥጋዬን የሚበላ ደሜንም የሚጠጣ በእኔ ይኖራል እኔም በእርሱ እኖራለሁ።» በማለት ከምሥጢረ ቁርባን በመቀበል ከፈጣሪያችን የተለያየንበት ዘመን እንደተፈጸመና አሁን ግን ከእግዚአብሔር ጋር ሕብረት የምንመሠርትበት ጊዜ እንደቀረበ አስተማረ። ዮሐ6፡57።

በሐሙስ ምሽት ከአንዱ ኅብስትና ከአንዱ ጽዋ ሁሉም ሐዋርያት ጌታውን አሳልፎ የሰጠውን ይሁዳንም ጨምሮ በሕብረት ይቀበሉ ዘንድ ሰጣቸው። ይህም ቅዱስ ቁርባንን በመቀበል ከእግዚአብሔር ጋር አንድነት ስምምነትን እንደምንናገኝ ያመለክታል። ከምሥጢረ ቁርባን የተቀበሉ ክርስቲያኖች ከእግዚአብሔር ጋር ሕብረት ስላላቸው መለያየት በእነርሱ ዘንድ አይኖርም ሁሉንም ይወዳሉ።

ከአንዱ ኅብስትና ከአንዱ ጽዋ ከመቀበላችን አስቀድመን ከእኛ ኃጢአትን በንስሐ ማስወገድ ይገባል። እግዚአብሔር ቅዱስ ነው ከእርሱ ጋር የሚሰማማው ጽድቅ ብቻ ነው። ኃጢአት ርኩስት ነው። ኃጢአት እያለ ከቅዱሱ ከእግዚአብሔር ጋር ሕብረት መፍጠር አይቻልም ።

አንድ ያደርጋል ስንል በዚህ መንፈሳዊ ሕብረት ውስጥ መቆየት የሌለባቸውን ለይቶ በማውጣት የተቀሩትን ሕብረት በማጽናት ነው። ለዚህ ማረጋገጫ የሚሆነን ከቅዱሳን ሐዋርያት ሕብረት የተለየው ይሁዳ ነው። ከጌታችንና ከደቀመዛሙርተ ጋር እስከ ሐሙስ ማታ ድረስ አብጃ ቢኖርም ከማይገባው ሕብረት በገዛ ክፉ ሥራው ተለይቶ ወጣ። እርሱን የለየውና የሐዋርያትን ሕብረት ያጸናው ምሥጢረ ቀርባን ነበር። ምሥጢረ ቀርባን ከክፉዎች ማህበር ለይቶ ወደ ቅዱሳን ማህበር አንድ እንሆን ዘንድ ዕድልን ይሰጠናልና።

ፈጣሪያችን ይህንን ዓለም ለማዳን የሰውን ልጅ ሥጋና ደም እንደተዋሐደና እንዳዳነን ከእርሱም ጋር ሕብረት ይኖረን ዘንድ እርሱም በእኛ እንዲኖር መለኮት የተዋሐደውን ሥጋና ደም እንቀበል ዘንድ ፈቀደልን። በዚህም እግዚአብሔር ከእኛ ጋር የሚሆንበት ጸጋ ተሰጠን።

ከዚህ ሕይወት ማዕድ የሚመገብ ሁሉ በጸጋ በረድኤት እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ይዋሐዳል። በቃሉ ራሱ ጌታችን እኔ ከእርሱ ጋር እኖራለሁ እንዳለ እግዚአብሔር በቅዱስ ቁርባን አማካኝነት ከእኛ ጋር ይሆናል ፈቃዱንም ያስፈጽመናል። ኃጢአትን የምናሸንፍበትን ርኩሳን መናፍስት የሚያሳስቡንን የሥጋ ፈቃድ ድል የምናደርግበትን ኃይልና ጸጋ መንፈስ ቅዱስ ያጎናጽፈናል።

ነቢዩ ኤርምያስ «ከአንተ ጋር ይዋጋሉ ነገር ግን አድንህ ዘንድ እኔ ከአንተ ጋር ነኝ ድል አይነሱህም ይላል እግዚአብሔር» በማለት እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር በመሆኑ የተነሳ ጠላቶቹን የሚያሸንፍበትን ኃይል እንደሚያገኝ ያስረዳል። ኤር1፡19።

ሐዋርያው ጳውሎስ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር የሆነ ሰው መዋጋት ደረጃ ሳይደርስ የሚቃወመው እንኳን እንደማይኖር ሲመሰክር

«እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ከሆነ ማን ይቃወመናል» በማለት ይጠይቃል። ሮሜ 8፡32።

ከቡር ዳዊት በመዝሙሩ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር የሆነ ሰው በሚያስፈራና በክፉ መካከል ቢጓዝ እንኳን እንደማይፈራ ሲናገር «በሞት ጥላ መካከል እንኳን ብሄድ አንተ ከእኔ ጋር ነህና ክፉውን አልፈራም በትርህና ምርኩዝ እነርሱ ያጽናኑኛል» በማለት ተናግሯል። መዝ22፡4።

ከእግዚአብሔር ጋር በሕብረት መኖር የመጀመሪያ መንፈሳዊ ተግባር ሲሆን በፍጡርና በፈጣሪ መካከል ሊኖር የሚገባው የፍቅር ሰንሰለት ነው። ይህን አንድነት ጠላታችን ሰይጣን ሊያጠፋውና ሊያደበዝዘው ሞክሮ ነበር። በእግዚአብሔር ቸርነት ይህ ጸጋ ከተመለሰልን በኋላ ሰዎች ከእግዚአብሔር ጋር በአንድነት እንዳይኖሩ፣ ለማድረግ የምክንያት እሾክ፣ ተስፋ የመቁረጥ አሜኬላ በሃይማኖት ጎዳና ሳይ ሲከሰከስ፣ ከምሥጢረ ቀርባን እንዳይቀበሉ ሲያከላክል ይታያል። የዚህ ትልቁ ምክንያት ሰዎች ከእግዚአብሔር ጋር የጠበቀ ሕብረት ካላቸው በቀላሉ ኃጢአትንና የዲያብሎስን ሽንገላ ስለሚቃወሙ ነው።

ይህን ታላቅ የእግዚአብሔር ጸጋ እንዳናጣ የዲያብሎስን የተንኮል መረብ በመበጣጠስ ከእግዚአብሔር ጋር ሕብረት የምናገኝበትን ቅዱስ ቀርባን ለመቀበል የተዘጋጀን እንሁን። የጸም፣ የጸሎት፣ የምጽዋት፣ የፍቅር የሁሉም መንፈሳዊ ተግባራት መደምደሚያው ከዚህ ምሥጢር መሳተፉ ነውና።

ብዙ መልካም ሥራ ለመሥራት እየተጉ ሁላችሁም ከዚህ ምሥጢር ተካፈሉ የሚለውን አምላካዊ ትዕዛዝ ቸል በማለት በአካላችን ብቻ በመቅረብ በልባችን ግን ከእግዚአብሔር ጋር ሕብረት ከሌለን ሩጫችን ከንተ፣ ድካማችን መና፣ መልካም ሥራችን ሁሉ ማረጋገጫ ማሳተም የሌለው የሂሳብ ሰነድ ይሆናል።

ቤተክርስቲያንን ዞሮ መግቢያ ቤታችን ካልን ቤት ማደሪያ ብቻ ሳይሆን መመገቢያም ጭምር ነውና ቤተክርስቲያን ካዘጋጀችው ማዕድ በመቀበል ከእግዚአብሔር ጋር የቀረበ አንድነት ሕብረት ማምጣት ከምዕመናን ይጠበቃል።

3.2. የጋብቻን አንድነት የረጋግጣል

ቅዱስ ቁርባን የምሥጢራተ ቤተ ክርስቲያን ሁሉ ዘውድ እንዲሁም ማሠሪያ መደምደሚያ ስለሆነ በሥርዓተ ተክሊል የሚጋቡትን ተጋቢዎች አንድ እንዲሆኑ ያደርጋል። « ስለዚህ አንድ ሥጋ ናቸው ወደ ፊት ሁለት አይደሉም። እግዚአብሔር ያጣመረውን እንግዲህ ሰው አይለየው። » ብሎ ጌታችን እንዳስተማረን በሁለቱ ተጋቢዎች መካከል እግዚአብሔር አንድ የሚያደርጋቸው የሚያጣምራቸው በቅዱስ ሥጋው እና በክቡር ደሙ ነው። በማቴ19፥4።

የባልና ሚስት በገንዘብ፣ በዕውቀት፣ በዘር፣ በውበት ፍጹም አንድነትን ሕብረት ስምምነትን ሊያገኙ አይችሉም። ለባልና ለሚስት አንድነት መሠረተኛ ቅዱስ ሥጋውና ክቡር ደሙ ነው። ነገር ግን በአንዳንድ አላዋቂ ሰዎች ዘንድ በሥርዓተ ተክሊል በቅዱስ ቁርባን ጋብቻን መመሠረት አንዱ ሌላውን ለመያዝ ለማሠሪያ የሚጠቀምበት አድረገው ይቆጥራሉ ይህ ግን ከሃይማኖት ትምህርት መራቅን ያመለክታል። በእምነት አንድ አካል መሆን ፈልገው የሚመጡት ግን ከቅዱስ ቁርባን ፍጹም አንድነትን ያገኛሉ።

3.3. የክርስቲያኖች ኅብረት ይሰጣል

ይህ ታላቅ ምሥጢር ከመመሥረቱ በፊት ሰውና እግዚአብሔር፣ መላዕክትና ሰው፣ ሰውና ሰው ተለያይተው ተራርቀው ነበር። ይህ ምሥጢር ግን ሰውና እግዚአብሔርን አንድ በማድረጉ የነበረውን ልዩነት በማጥፋቱ አንድነትን ፈጥሯል።

የሕይወት ማዕድ የሆነ የጌታችን ቅዱስ ሥጋና ክቡር ደም ደግሞ በምዕመናን ምንኛ ታላቅ አንድነትን ይፈጥር ይሆን?። ይህን በማስመልከት ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ የቆሮንቶስ ምዕመናን በፍቅር በአንድ ማዕድ ተሰብስበው የሚቆርሱት እንጀራ አንድነትን ስለፈጠረላቸው የጌታ ሥጋና ደም ምሳሌ መሆኑን ሲገልጽ «ስለዚህ ወዳጆቼ ጣኦትን ከማምለክ ሽሹ። ልባዎች እንደመሆናችሁ እላለሁ በምለው ነገር እናንተ ፍረዱ። የምንባርከው የበረከት ጽዋ ከክርስቶስ ጋር ኅብረት ያለው አይደለምን ? የምንቆርሰውን እንጀራ ከክርስቶስ ጋር ኅብረት ያለው አይደለምን ? አንድ እንጀራ ስለ ሆነ እኛ ብዙዎች ስንሆን አንድ ሥጋ ነን ሁላችንም ያን አንዱን እንጀራ እንካፈላለንና» በማለት ሲገልጽ በአንድ ማዕድ መመገብ ሰዎችን እንደሚያስተባብር ሁሉ ክርስቲያኖችን አንድ የሚያደርጋቸው የጌታችን ሥጋና ደም የበለጠ አንድ እንደሚያደርግ ያስረዳል። 1ቆሮ10፥14።

በቤተክርስቲያንም የቅዳሴ ጸሎት ዲያቆኑ የሚጸልዩው ይህንኑ አንድነት ያስረዳል። «አንድ ስለምታደርግ ሥጋውና ደሙ እግዚአብሔር በይቅርታው አንድ ያደርግ ዘንድ ሰላምን እንማልዳለን» በማለት ይጸልያል።

ተለውጦ የጌታችን ፍጹም ሥጋ የሚሆነው ስንዴ የሚመረተው ከቆላ ከደጋ ከወይናደጋ ከተለያየ ሥፍራ ነው። በአንድነት ተሰብስቦ ኅብረት ከሆነ በኋላ በቅዳሴው ጸሎት ይለወጥና የጌታን አማናዊ ሥጋ ይሆናል። የኅብስተኑ አንድ የክርስቶስ ሥጋ መሆን በምሥጢር ቁርባን የሚገኘውን የምዕመናንን አንድነት ያሳያል። የትም እንወለድ፣ እንኑር በትምህርት ደረጃም፣ በህብትም፣ በዕውቀትም እንለያይ ቅዱስ ቁርባን መለያየታችንን በማጥፋት ፍጹም አንድነትን ይሰጠናል። ይህ ሕብረታችንም የሚጠነክረው በዚህ ምሥጢር ነው።

ይህ ምሥጢር ከክርስቶስ ከምዕመናን ወንድሞቻችንና በምድር ካለችው ቤተ ክርስቲያንና በእግዚአብሔር ዙፋን ዙሪያ ከሚገኙት ቅዱሳን መላእክት ከሰማያውያን ሠራዊት ሁሉ ጋር የተቀደሰ ሕብረት

አንድነት ይሰጣል። ከሥጋውና ከደሙ የማይቀበሉ ከክርስቶስ አንድ አካል መሆን መለየትን ብቻ ሳይሆን ከቅዱሳን አንድነት ስለሚለዩ ከምዕመናን ጋር እውነተኛ ሕብረት የላቸውም።

ለዚህም አንድነት ቤተ ክርስቲያን ዘወትር ሥርዓተ ቅዳሴ ታደርሳለች በሰላም በዚህ ሥፍራ በመገናኘት ይህን አንድነት እርስ በርሳቸው ምዕመናን ያስታውሳሉ። ሐዋርያት በአንድነት ከጌታ እጅ የተቀበሉትን የሕይወት ምግብ ይቀበላሉ።

አንድ ከሚያደርገው ከምሥጢረ ቁርባን የማይቀበሉ ሁሉ ከወይኑ ግንድ ቅርንጫፍ ስላልሆኑ የሥጋ ፍሬ የሆነውን መለያየትን ዘረኝነትን ያፈራሉ እንጂ መፋቀርን አንድነትን አያፈሩም። ለቆረብ ሰዎች እንኳን መልካም አመለካከት የላቸውም።

በሃሳብ በሥራ ከጌታችንና ከወንድሞቹ ሐዋርያት የተለየው ይሁዳ ሳያምንበት ሥጋውንና ደሙን ተቀብሎ ነበር። ባለማመኑ ምክንያት ፍቅር አንድነት የሚሰጠው ምሥጢረ ቁርባን ወዲያውኑ ከወንድሞቹ ሐዋርያትና ከጌታው ለየው። ምክንያቱም የጌታው ፍቅር በውስጡ ስላልነበር ለሠላሣ ብር ጌታውን አሳልፎ ሰጠ። በሕብረቱም ባለመጽናቱ ከቅዱስ ቁርባን መቀበሉም ከንቱ ነበር። ስለዚህ በአጠቃላይ ይህ ምሥጢር ለክርስቲያኖች እርስ በርሳችን መፋቀርን አንድ የመሆን ጸጋን ያድላናል።

3.4. የኃጢአትን ስርየት ይሰጣል

ጌታችን ምሥጢረ ቁርባን በመሠረተበት በሐሙስ ምሽት ጽዋንም ተቀብሎ አመሰገነ ሰጣቸውም እንዲህም አለ « ሁላችሁ ከእርሱ ጠጡ ስለ ብዙዎች ለኃጢአት ይቅርታ የሚፈስ የአዲስ ኪዳን ደሜ ይህ ነው።» ማቴ26:28 በማለት በብሉይ ኪዳን ዘመን የነበረው በመስዋዕትነት የሚፈሰው የእንስሳት ደም የሰውን ልጅ መልሶ መቀደስ፣ ማዳንና ለኃጢአታቸውም ይቅርታ ሊሰጥ ስላልቻለ እግዚአብሔር ፍጹም ሰው ሆኖ ነፍሱን ስለ ኃጢአት መስዋዕት

ካደረገ በኋላ በደሙ መፍሰስ አዲስ የሥርየት ቃልኪዳን ይኸውም ምስጢረ ቁርባንን መሠረተልን።

ከጥምቀት በፊት ያለውን ኃጢአት በጥምቀት፣ ከዚያ በኋላ በመሥራት የምንፈጽመውን ኃጢአት ከካህን ዘንድ ቀርቦ በመናዘዝ፣ በማሰብ ሳናውቅ በስህተት የሰራነውን ጉልሁንና ሌሎች ጥቃቅኑን ኃጢአት እሳት ጭድን እንደበላ መለኮት የተዋሀደው ነፍስ የተለየው ክቡር ሥጋውንና ቅዱስ ደሙን በመቀበል የኃጢአት ይቅርታና ሥርየትን እናገኛለን።

«ከእርሱ ጋር ኅብረት አለን ብንል በጨለማም ብንመላለስ እንዋሻለን እውነትንም አናደርግም ነገር ግን እርሱ በብርሃን እንዳለ በብርሃን ብንመላለስ ለእያንዳንዳችን ኅብረት አለን የልጁም የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከኃጢአት ሁሉ ያነፃናል። ኃጢአት የለብንም ብንል ራሳችንን እናስታለን እውነትም በእኛ ውስጥ የለም። በኃጢአታችን ብንናዘዝ ኃጢአታችንን ይቅር ሊለን ከፃመፃም ሁሉ ሊያነጸን የታመነና ጻድቅ ነው።» በማለት ሐዋርያው ዮሐንስ እንደሚመክረን ኃጢአታችንን አምነን ወደ እግዚአብሔር ከቀረብን ሊያነጸን ፈቃደኛነው። 1ኛዮሐ1:6-10።

«ኑና እንዋቀስ ይላል እግዚአብሔር ኃጢአታችሁ እንደ አለላ ብትሆን እንደ አመዳይ ትነጸለች እንደ ደምም ብትቀላ እንደ ባዘቶ ትጠራለች።» ኢሳ1:18 ከካህን ዘንድ ቀርቦ ኃጢአቱን የተናዘዘና ከቅዱስ ቁርባን የተቀበለ ይህን ጸጋ ያገኛል ምክንያቱም ሁላችሁ ከእርሱ ጠጡ ስለ ብዙዎች ለኃጢአት ይቅርታ የሚፈስ የአዲስ ኪዳን ደሜ ይህ ነው በማለት ሰጥቶናል።

3.5. ፍሬ ማፍራትን ይሰጣል

ምሥጢረ ቁርባን መንፈሳዊ ፍሬ የምናፈራበትን ጸጋ ያድላናል። ጌታችን ራሱን በወይን ግንድ መስሎ ባስተማረበት አንቀጽ

«ቅርንጫፉ በወይኑ ግንድ ባይኖር ከራሱ ፍሬ ሊያፈራ እንዳይቻለው እንዲሁ እናንተ ደግሞ በእኔ ባትኖሩ አትችሉም ። እኔ የወይን ግንድ ነኝ እናንተም ቅርንጫፎች ናችሁ። ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉምና በእኔ የሚኖር እኔም በእርሱ እርሱ ብዙ ፍሬ ያፈራል።» በማለት ሥጋውን በልተን ደሙን እናጠጥተን ከወይኑ ግንድ ቅርንጫፎች እንድንሆንና ሠላሳና ስድሳም መቶ የሚሆን የእምነትና የምግባር ፍሬ እንድናፈራ ይረዳናል። ዮሐ15፡4።

በወይኑ ግንድ ላይ ያሉት ቅርንጫፎች ምዕመናን ስለሚያፈሯቸው ፍሬ ቅዱስ ጳውሎስ በገላትያ 5፡22 «የመንፈስ ፍሬ ግን ፍቅር፣ ደስታ፣ ሰላም፣ ትዕግስት፣ ቸርነት፣ በጎነት፣ እምነት፣ የዋህነት፣ ራስን መግዛት ናቸው።» በማለት ያስረዳል።

መጥምቁ ዮሐንስ ከወይኑ ግንድ ውጭ የሆኑትን አይሁድ የእምነትንና የንሥሐን ፍሬ እንዲያፈሩ አብርሃም አባት አለን በማለት ብቻ ሕይወት እንደማይገኝ በማስጠንቀቅ ይስብክ ነበር። «ዳሩ ግን ከፈሪሳውያንና ከሰዱዳውያን ወደ ጥምቀቱ ሲመጡ ባየ ጊዜ እንዲህ አላቸው። እናንተ የእፋኝት ልጆች ከሚመጣው ቁጣ እንድትሸሹ ማን አመለከታችሁ እንግዲህ ለንሥሐ የሚገባ ፍሬ አድርጉ። በልባችሁ አብርሃም አባት አለን እንደምትሉት አይምስላችሁ እላችኋለሁና ከእነዚህ ድንጋዮች ለአብርሃም ልጆች ሊያስነሣለት እግዚአብሔር ይችላል። አሁን ምሳር በዛፎች ሥር ተቀምጧል እንግዲህ መልካም ፍሬ የማያደርግ ዛፍ ሁሉ ይቆረጣል። ወደ እሳትም ይጣላል።» ማቴ3፡7-10።

መጥምቁ ዮሐንስ በዚያን ዘመን ለነበሩ ሰዎች እንዳስረዳው መልካም ፍሬ ከእግዚአብሔር ተክሎች ምዕመናን ይጠበቃል። ለማፍራት ደግሞ ከወይኑ ግንድ ቅርንጫፍ መመገብ መጠጣት አለበት። የበላ የጠጣ እንደሆነ በሽታውን፣ የፀሐዩን ሐሩር፣ ውርጩን ተቋቁሞ መልካም ፍሬ ያፈራል። ከምሥጢረ ቁርባን የሚበሉና

የሚጠጡም እንዲሁ የምግባር ፍሬ እንደሚያፈሩ በዚህ ምሳሌነት እንረዳለን «ያለ እኔ አንዳች ልታደርጉ አትችሉም» ነውና የሚለው በምንሠራው በምናልመው ተግባር ሁሉ የእግዚአብሔር አጋዥነት ያስፈልገናል። ምሣር የተባለ የእግዚአብሔር ፍርድ በማያፈሩ ቅርንጫፎች ወይም ዛፎች ስር ተቀምጧል።

ከዚህ ምሥጢር የሚሳተፍ ሁሉ የጽድቅ ፍሬን የሚያፈራበትን ኃይል ያገኛል። ዛሬ ብዙ ሰዎች ራስን መግዛት፣ የመልካም ምግባር ባለቤትና መንፈሳዊ ሰው መሆን የሚያቅታቸው ከዚህ ምሥጢር ስለማይካፈሉ ነው። ከዋናው ከግንዱ የራቀ ቅርንጫፍ ሕይወት እንደሌለውና ማፍራት እንደማይችል ሁሉ በአንጻሩ ደግሞ በግንዱ ያለ ቅርንጫፍ የሚገባውን ያህል ያፈራል።

ምሥጢረ ቁርባንን መቀበላቸው መንፈሳዊ ፍሬ ለማፍራት እንደሚረዳ ያልተረዱ አንዳንድ ምዕመናን ከዚህ ምሥጢር ከተካፈሉ በኋላ እንደቀደመው ሕይወታቸው ራሳቸውን መግዛት መቆጣጠር የሚያቅታቸው እየመሰላቸው ተስፋ በመቀረጥ ገና ወደ ቁርባኑ ሳይደርሱ እንዲህ ብሆንን፤ እንዲህ ቢያጋጥመኝስ፤ በማለት ከዚህ ታላቅ ጸጋ ሲርቁ ይታያሉ። ይህ ዓይነት ስህተት የሃይማኖት ትምህርትን ካለመማር የሚመጣ ስለሆነ ምዕመናን ወደ እግዚአብሔር ቤት በመምጣት ቀርበው በመማር ጥያቄ ካላቸውም ከንስሐ አባታቸው ጋር መመካከር ይገባል።

3.6. መከራ መስቀሉን እናስታውሳለን

ለምሥጢረ ቁርባን ጥላ ምሳሌ በሆነው በብሉይ ኪዳን ፋሲካ ብግ የተገኘውን ድንኳን ቤተ እስራኤል እንደ ያስቡት ታዘወዋል። «ከበኩር ልጅ ሞት እስራኤላውያን ያመለጡት የፋሲካውን በግ ለአርደው ደሙን ረጭተው ነበር። ይህን ከባርነት የወጡበትን የፍቅር ሥራ ሁልጊዜ እንዲያስታውሱት ይህ ቀን መታሰቢያዬ ይሁናችሁ

ለእግዚአብሔር በዓል ታደርጉታላችሁ ለልጅ ልጆቻችሁም ሥርዓት ሆኖ ለዘላለም ታከብሩታላችሁ ተብለው ታዘው ነበር። ዘፀ12÷14።

ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ዓለሙን ከኃጢአት ባርነት ነጻ ለማውጣት መገረፉ፣ የእሾህ አክሊል መድፋቱ፣ መቸንከሩ፣ ከወንበዴዎች ጋር ጭስቀሉ በክርስቶስ ክርስቲያን የተባለ ምዕመን ሁሉ በልቦናው ሊሳል፣ በነሊና ሰሌዳው ሊቀረጽና ዘወትር ሊታወስው ይገባል።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ «ይህን እንጀራ በበላችሁ ጊዜና ይህን ደም በጠጣችሁ ጊዜ ሁሉ ጌታ እስኪመጣ ድረስ ሞቱን ትናገራላችሁ» በማለት ተናግሯል። ስለዚህም እውነተኛ ንስሐ በመግባት የጌታን ሥጋና ደም በመቀበል እግዚአብሔር በመስቀል ላይ የገለጸልንን ወደር የማይገኝለት ፍቅሩን መከራ መስቀሉን እናስባለን። 1ኛቆሮ11÷26።

3.7. የእግዚአብሔርን ፍቅር እናስታውሳለን

እግዚአብሔር ትዕዛዙን በማፍረስ ጠላት የሆነውን የአዳም ልጆች ሁሉ በመውደድ ፍጹም ሰው ሆኖ መከራ መስቀሉን በመቀበሉ ለሰዎች ልጆች መዳን ደሙን ማፍሰሱን ሥጋውን መቁረሱን ገልጿል። ይህንንም በምሥጢረ ቁርባን አማካኝነት ሰጥቶናል። ከዚህ ምሥጢር በተሣተፍንም ቁጥር ፍቅሩን እናስታውሳለን። «በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወይዘልና።» ዮሐ3÷16 ተብሎ እንደተጻፈ።

እግዚአብሔር አብ ይህን ዓለም እንደወደደው ስናስታውስ እርሱን የምንወድበት ፍቅር ይበዛልናል። እርሱ ወደ የሰጠን አንድያ ልጁም መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሥጋውን በመብላት ደሙንም በመጠጣት ሕይወት እንድናገኝ ምሥጢረ ቁርባንን መሠረተልን።

ከጌታችን የተማርነው ፍቅር ራሳችንን ለሌሎች አሳልፈን እስከመስጠት የሚያደርስን ነው። በወንጌሉ እንዳስተማረን ነፍሱን ስለወዳጆቹ ከመስጠት ይልቅ ከዚህ የሚበልጥ ፍቅር ለማንም የለውም ነው የተባለው። ዮሐ15÷13 ስለዚህም ይህ ምስጢር የፍቅር ሥርዓት ይባላል ፍቅር ስለሌላው ራሱን አሳልፎ መስጠት ነውና። ሐዋርያው ዮሐንስም «እርሱ ስለእኛ ነፍሱን አሳልፎ ሰጥቶልናል በዚህ ፍቅርን አውቀናል። እናም ስለ ወንድማችን ነፍሳችንን አሳልፈን እንድንሰጥ ይገባናል» በማለት ጽፏል። 1ዮሐ3÷16።

ከምሥጢረ ቁርባን የምንቀበል የእግዚአብሔርን ፍቅር እንረዳለን በዓይነ ሥጋ የማናየውን እግዚአብሔርን የምንወድ ከሆነ አብሮን ያለውን ወንድማችንን መውደድ ቀላል ነው። ሰው የእግዚአብሔርን ፍቅር እንደተረዳ የምናውቀው ትእዛዙን ባከበረና በፈጸመ ጊዜ ነው። በቅዱስ ወንጌሉም «ብትወዱኝ ትእዛዜን ጠብቁ» በማለት ነው የሚያስተምረው ዮሐ14÷12። ከትእዛዙም መካከል እርስ በእርሳችሁ ተዋደዱ፣ ሥጋዬን የበላ ደሜን የጠጣ የዘላለም ሕይወት አለው የሚሉት ይካተታሉ።

ሐዋርያው ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ምዕመናን የፍቅርን ታላቅነት ሲገልጽ «በሰዎችና በመላእክት ልሳን ብናገር ፍቅር ግን ከሌለኝ እንደሚጮህ ናስ ወይም እንደሚንሿሿ ጸናጽል ሆኜአለሁ። ትንቢትም ቢኖረኝ ፍቅር ግን ከሌለኝ ከንተ ነኝ ። ድሆችንም ልመግብ ያለኝን ሁሉ ባካፍል ሥጋዬንም ለእሳት መቃጠል አሳልፌ ብስጥ ፍቅር ግን ከሌለኝ ምንም አይጠቅመኝም።» 1ኛቆሮ13÷1 በማለት ሲያስረዳ።

የሕግ ፍጻሜ መሆኑን ሲገልጽ «እርስ በርሳችሁ ከመዋደድ በቀር ለማንም ዕዳ አይኑርባችሁ ሌላውን የሚወድ ሕግን ፈጽሞታልና። አታመንዝር አትግደል አትስረቅ በውሸት አትመስክር ልትመኝ የሚለው ከሌላይተ ትእዛዝ ሁሉ ጋር በዚህ ባልንጀራህን እንደ ነፍስህ ውደድ በሚለው ቃል ተጠቅልሏል። ፍቅር ለባልንጀራው

ክፉ አያደርግም ስለዚህ ፍቅር የሕግ ፍጻሜ ነው።» ሮሜ13÷8-10 ብሏል።

ዛሬ በዓለም ያሉ ሰዎች መፋቀር መስማማት የተሳናቸው በባለ ትዳር መካከል፣ በቤተሰብ መካከል፣ በእህትና በወንድም፣ በሥራ ባልደረቦች ፍቅር የጠፋበት ምክንያት ሰዎች በልባቸው ከመንፈሳዊ ሕይወት በጣም በመራቃቸው የተነሳና በፍቅር ስለተመሠረተው ምሥጢረ ቁርባን ፈጽሞ ካለማወቅ ወይም ደግሞ ካለባቸው ቸልተኝነት የተነሳ ትኩረት ካለመስጠት ነው። ነገር ግን ከምሥጢረ ቁርባን ብንቀበል ኖሮ ክፉዎች ስንሆን እግዚአብሔር እንደወደደን ስለምናውቅ እንኳን የሚወዱንን የሚጠሉንም እንወዳለን በመንፈሳዊ ሕይወታችንም እናድጋለን።

3.8. የመንፈሳዊ ሕይወትን ዕድገት ይሰጣል

የጌታችንና የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስን ቅዱስ ሥጋና ክቡር ደም በተቀበልን ጊዜ በእግዚአብሔር ጸጋ በመንፈሳዊ ሕይወታችን ለማደግ ትልቅ ድጋፍን እናገኛለን።

በክርስትና ሃይማኖት ውስጥ የሚደረግ መንፈሳዊ ጉዞ ባለንበት ሁኔታ ዘወትር መገኘት ሳይሆን ቀስ በቀስ በሃይማኖት እየገለመሱ በምግባር እየበለጸጉ ማደግ ነው። ይህንንም አርአያ ይሆንን ዘንድ ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ አምላክ ነኝ ብሎ ዕለተኑ ተወልዶ፣ ተጠምቆ፣ ተሰቅሎ አላዳነንም በመጽሐፍ «ኢየሱስም ደግሞ በጥበብና በቀመት በሞገስም በእግዚአብሔርና በሰው ፊት ያድግ ነበር።» ሉቃ2÷52 እንደተባለ በጥበብና በቀመት በሞገስም ቀስ በቀስ በማደግ ለመንፈሳዊ ሕይወታችን ምሳሌ ሆኖናል።

ጌታችንም ይህን ምሥጢር ሲመሠርትልን በዓመት አንዴ ብቻ በበዓላት በእርጅና ወቅት ወይም በተወሰኑት ጊዜያት ብቻ ሳይሆን ዘወትር እንድንቀበል ነው።

ምሥጢረ ቁርባን ለክርስቲያኖች መንፈሳዊ ሕይወት መለወጥ ከክብር ወደ ክብር ከማዕረግ ወደ ማዕረግ መሸጋገር ታላቅ ጠቀሜታ አለው። ክርስትና በአንድ ደረጃ ተወስኖ የሚቀር ብቻ ሳይሆን በጸጋ እግዚአብሔር እየበለጸጉ ሲመጡ ይበልጥ ከቀደመው ይልቅ ወደ እግዚአብሔር የሚቀርቡበት መንፈሳዊ ሕይወት ነው።

አንድ ሰው ለሥጋዊ ሕይወቱ ዕድገት ጤናማነት በየጊዜው በየሰዓቱ እንደሚመገብ ለመንፈሳዊ ሕይወቱም ማደግ መሻሻል ጤናማ መሆን ደግሞ የነፍስ ምግብ የሆነው የጌታችን ቅዱስ ሥጋና ክቡር ደሙን ተዘጋጅቶ በየጊዜው መመገብ ይገባዋል።

ቅዱስ ጴጥሮስ በ2ኛ መልዕክቱ 3÷18 «በአመጸኞች ስህተት ተስባችሁ ከራሳችሁ ጽናት እንዳትወድቁ ተጠንቀቁ። ነገር ግን በጌታችን በመድኃኒታችን ጸጋና ዕውቀት እደጉ።» በማለት በታላቁ ጸጋ በቅዱስ ቁርባን መንፈሳዊ ሕይወታችንን እንድናሳድግ ይመክረናል።

ቅዱስ ጳውሎስም ለሚያስተምራቸው የፊልጵስዩስ ህገር ምዕመናን በእውቀትና በማስተዋል የሆነ መንፈሳዊ ዕድገት እንዲኖራቸውና ክፊት ይልቅ እያደገ እንዲበዛላቸው ይጸልይላቸው ነበር። ፊል1÷11 ዛሬም ቅድስት ቤተክርስቲያን ለልጆቿ መንፈሳዊ ሕይወት ዕድገት ከምሥጢረ ቁርባን እንዲቀበሉ ትጸልያለች።

3.9. ድል አድራጊነትን እናገኛለን

ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ፍጹም ሰው ሆኖ ባደረገልን ቤዛነት በሰው ልጆች ላይ የበላይ ሆነውና ስልጣኑ የነበሩትን ደያብሎስን፣ ኃጢአትን፣ ሞትንና መቃብርን ድል አድርጎ የድል አድራጊነትን ሕይወት ሰጥቶናል። «እውነት እውነት እላችኋለሁ የስንዴ ቅንጣት ከምድር ወድቃ ካልሞተች ብቻዋን ትቀራለች። የሞተች እንደሆነ ግን ብዙ ፍሬ ታፈራለች።» በማለት ሞትን እርሱ

ድል እንዳደረገው በእርሱ ያመኑትም ድል እንደሚያደርጉት አስተምሯል። ዮሐ12፡26።

በሌላም የወንጌል ትምህርት አኔ ዓለምን አሸንፌዋለሁ በማለት የዚህን ዓለም ከንተ ሐሳብ እንድናሸንፍ መክሮናል። ይህም ጸጋ የሚገኝበትን ምሥጢር በደቀ መዝሙርቱ ፊት ከመሠረተ በኋላ የድሉ ተካፋዮች እንዲሆኑ ጌታቸውና መምህራቸው ሞትንና ይህን ዓለም እንዳሸነፈ እነርሱም እንዲያሸንፉ ነበር።

ሐዋርያው ጳውሎስም «በእኛ ላይ የነበረውን የሚቃወመንንም በትዕዛዛት የተጻፈውን የዕዳ ጽሕፈት ደመሰሰው። እርሱንም በመስቀል ጠርቆ ከመንገድ አስወግዶታል። አለቅነትንና ሥልጣናትን ገፎ ድል በመንሣት በእርሱ እያዞራቸው በግልጥ አሳያቸው።» በማለት ጌታችን ድል መንሣቱን አስረድቷል። ቆላ2፡14።

ከቅዱስ ቁርባን የሚቀበል ክርስቲያን ሁሉ ይህን ዓለምና ምኞቱን ድል አድራጊ አሸናፊ ይሆናል እንጂ አይሸነፍም። በሌላም መልእክት «...በወደደን በእርሱ ከአሸናፊዎች አንበልጣለን።» ሮሜ8፡37 በማለት በዚህ ምሥጢር ከእግዚአብሔር ጋር ከተዋሀድን ሊያሸንፉን ከሚዋጉን ሁሉ ድል ማድረግ እንደምንችል መስክሯል።

ዛሬ ክርስቲያኖችን የሚያሸንፈንን የሚያንበረከከንን የዚህን ዓለም ምኞት የሥጋም ፈቃድ፣ ገንዘብ መውደድን ድል ማድረግ የምንችለው የድሉን ባለቤት የጌታችንን ቅዱስ ሥጋና ክቡር ደም መቀበል ለንችል ብቻ ነው።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስም «የዲያብሎስን ሽንገላ ትቃወሙ ዘንድ እንዲቻላችሁ የእግዚአብሔርን ዕቃ ጦር ሁሉ ልበሱ መጋደላችን ከደምና ከሥጋ ጋር አይደለምና ከከፋት መንፈሳዊያን ሠራዊት ጋር ነው እንጂ።» በማለት የእግዚአብሔርን ቃል በመልበስ የዲያብሎስን ሽንገላ መቃወም እንደምንችልና በዚሁ አንጻር

በልተነውና ጠጥተነው ከሥጋችንና ከደማችን የሚዋሐደው ቅዱስ ቁርባን ምን ያህል ታላቅ ድል በጠላታችን በዲያብሎስ ላይ እንደሚያጎናጽፈን አስገንዝቦናል። ኤፌ 6፡10-11።

3.10. አዕምሮን ያነፃል፣ ምሥጢር ይገልጣል

በብሉይ ኪዳን ዘመን የነበረው የመሥዋዕት ሥርዓት ወይም ቁርባን የበጎች ደምና አመድ በጊዜው ከተሠራው ኃጢአት ሥጋን ለማንጸት ሥርየት ለማሰጠት ሲያገለግል ኖሯል። እግዚአብሔር ይህን ሥርዓት ፍጹም ድንኳን እንደማያስጥ ነፍሱን ሳያነጸ ሥጋን ብቻ የሚያነጸ መሆኑን ተመልክቶ ፍጹም ሰው በመሆን አዕምሯችንን የሚያነጸ ምሥጢር የሚገልጥ አዲስ ሥርዓት ምሥጢር ቁርባንን መሠረተልን።

አሁን የተመሠረተው ከፊተኛው የላቀና የክበረ የክርስቶስ ደም እንደሚፈስ ሲያስረዳ ቅዱስ ጴጥሮስ «ከአባቶቻችሁ ከወረላችሁት ከከንቱ ኑሯችሁ በሚያልፍ ነገር በብር በወርቅ ሳይሆን ነውር፣ እድፍ እንደሌለው እንደ በግ ደም በክቡር ክርስቶስ ደም እንደተዋጃችሁ ታውቃላችሁ።» 1ኛጴጥ1፡18 በማለት ገልጧል።

ይህ የክርስቶስ ቅዱስ ሥጋና ክቡር ደም ከቀደመው የሚበልጥ መሥዋዕት ነው። ስለዚህም የቀደመው ለጊዜያዊና የሥጋ መንጸትን ካደረገ የኋለኛው ደግሞ ከዚያ እጅግ የሚከብር ስለሆነ ሥጋን ብቻ ሳይሆን አዕምሮን ሀሊናን ያነጻል።

ይህንንም ቅዱስ ጳውሎስ «ነገር ግን ክርስቶስ ይመጣ ዘንድ ላለው መልካም ነገር ሊቀካህናት ሆኖ በምትበልጠውና በምትሻለው በእጆችም ባልተሠራች ማለት ለዚህ ፍጥረት ባልሆነች ድንኳን የዘላለምን ቤዛነት አግኝቶ አንድ ጊዜ ፈጽሞ ወደ ቅድስት በገዛ ደሙ ገባ እንጂ በፍየሎችና በጥጆች ደም አይደለም። የኮርማዎችና የፍየሎች ደም በረከሱትም ላይ የተረጨ የጊደር አመድ ሥጋን

ለማንጸት የሚቀድሱ ከሆነ ነውር የሌለው ሆኖ በዘላለም መንፈስ ራሱን ለእግዚአብሔር ያቀረበ የክርስቶስ ደም እንዴት ይልቅ ሕያውን እግዚአብሔርን ልታመልኩ ከሞተ ሥራ ህሊናችሁን ያነጻ ይሆን?» በማለት ገልጿል።

ከምሥጢረ ቀርባን መቀበል አዕምሮን ከማንጸቱ በተጨማሪ ምስጢርን ይገልጻል ለዚህም ማሲጂ የሚሆነን የቤተክርስቲያናችን አባት የሆነው ያዕቆብ ዘሥሩግ ነው።

ያዕቆብ ዘሥሩግ በጤግሮስና በኤፍራጥስ መሐከል ሥሩግ በምትባል ሃገር ነው የተወለደው። አባቱ የሶርያ ሊቀካህን ሲሆን ከእርሱ ሌላ ልጅ አልነበረውም። ከብዙ ጊዜ በኋላ እግዚአብሔር ወንድ ልጅ ሰጣቸው። የሦስት ዓመት ሕጻን ባለ እናቱ ወደ ቤተመቅደስ ይዛው ገባች። በዕርገተ ቀርባን ጊዜ ከእናቱ ጭን ወርዶ በቀጥታ ወደ ቅድስተ ቅዱሳኑ ገባ። ይህን ያስተዋለው ሊቀ ጳጳሱም ጸጋ እግዚአብሔር እንደጠራው አውቆ ከቡር ደሙን በጽዋ ሦስት ጊዜ ጋተው። በዚህ ጊዜ ሕፃኑ ምሥጢር ተገልጾለት ሥጋና ደምህን የሰጠህን እያለ እግዚአብሔርን አመሰገነ።

ከዚያም በኋላ ብዙ ቅዱሳት መጻሕፍትና የቀርባን ምስጋና ቅዳሴ ደርሷል። እስከ ሕይወቱ ፍጻሜ ድረስ በንጹሕ ልቦና እና በበጎ ሕሊና እግዚአብሔርን አገልግሎ ዘላለማዊ መንግሥቱን ለመውረስ በቅቷል ።

3.11. ዘላለማዊ ሕይወትን ይሰጣል

እግዚአብሔር የሰውን ልጅ ሲፈጥር ከምድር አፈር ካበጀው በኋላ ሕያው የሚያደርገውን ነፍስን ፈጠረለት። ነገር ግን በሰይጣን ተንኮል በሰው ተሳሳችነት የሞት ሞት ዘላለማዊ ሞት ተፈረደበት። በሥጋ ወደ መቃብር በነፍሱ ደግሞ ወደ ሊኦል መውረድ ዕጣ ፈንታው ሆነ።

ፈጥሮ የማይረሳ ቀድሶ የማያረክስ እግዚአብሔር የሰውን መጻጸትና ንስሐ ተመልክቶ ፍጹም ሰው ሆኖ በኋለኛው ዘመን እንደሚያድነውና ያጣውን የዘላለም ሕይወት እንደሚሰጠው ቃል ገባለት።

እግዚአብሔር የተናገረውን ሳያስቀር በቀጠሮው ፍጹም ሰው ሆነ። «እውነት እውነት እሳችኋለሁ ቃሌን የሚሰማ የላከኝንም የሚያምን የዘላለም ሕይወት አለው። ከሞት ወደ ሕይወት ተሸጋገረ እንጂ ወደ ፍርድ አይመጣም።» ዮሐ5፥29 በማለት በጎች ምዕመናንን ይጠራ ይሰበሰብ የዘላለም ሕይወትንም ለመስጠት ያዘጋጅ ጀመር። «በጎቼ ድምጹን ይሰማሉ እኔም አውቃቸዋለሁ ይከተሉኝማል። እኔም የዘላለም ሕይወት እሰጣቸዋለሁ ለዘላለም አይጠፋም ከእጄም ማንም አይነጥቃቸውም» ዮሐ10፥1 በማለትም አስተምሯል።

የሰው ልጅ ያጣውን የዘላለም ሕይወት እንዴት እንደሚያገኝ ጌታችን በቃሉ ትምህርት ደግሞ አስተምሯል። «ስለ ስሜም ቤቶችን ወይም ወንድሞችን ወይም እጎቶችን ወይም አባትን ወይም እናትን ወይም ሚስትን ወይም ልጆችን ወይም እርሻን የተወ ሁሉ መቶ እጥፍ ይቀበላል የዘላለምንም ሕይወት ይወርሳል። ነገር ግን ብዙዎቹ ፊተኞች ኋለኞች ኋለኞችም ፊተኞች ይሆናሉ።» በማለት ዘላለማዊ ሕይወትን ለመውረስ እግዚአብሔርን ደስ የማያስኘውን ክፉነገር በመተው እንደሚገባ አስተምሯል።

ሞት የእግዚአብሔር ፍርድ ስለሆነ ሁላችንም ላይ የፀና ነው አይቀየርም። ግን ከሞት በኋላ ሙታን ይነሣሉ በዚህ ሥራ ሊሠሩበት ምግባር ሊያተርፉበት ተሰማርተው በነበሩበት ዓለም ያከማቹትን ሥራቸውን እምነታቸውን ይዘው ይነሣሉ። ይህንንም በማስመልከት ነቢዩ ዳንኤል «በምድር ትቢያ ውስጥ ካንቀሳፉት ብዙዎች ይነቃሉ እኩሌቶቹ ወደ ዘላለም ሕይወት እኩሌቶች ወደ እረፍትና ወደ ዘላለም ጉስቁልና» በማለት ገልጾታል። ዳን12፥2።

ሙታን በሙሉ ከሠሩት ሥራ ጋር በእግዚአብሔር ፊት ይቆማሉ። በዚያን ጊዜ ንጉሡ እረኛ በጎችንና ፍየሎችን እንደሚለይ ጸድቃንና ኃጥአንን ይለያቸዋል። እነዚያን ወደ ዘላለም ቅጣት ጸድቃን ግን ወደ ዘላለማዊ ሕይወት ይሄዳሉ። ጸድቃንና ኃጥአን ተብለው የሚለዩት ቀድሞ በፈጸሙት መልካምና ክፉ ሥራ ነው። ሮሜ 2፥6 ፤ ማቴ 25፥46 ፤ ገላ 6፥7።

ይህ ዘላለማዊ ሕይወት ለተወሰኑ እግዚአብሔር ለመረጣቸው ሰዎች ብቻ የሚሰጥ ሳይሆን ወደዚያ ለመግባት ለፈቀዱ ሁሉ ነው። የሚመጣው ዘላለማዊ ሕይወት መኖሪያውም ስፍራ በቃላት ሊገለጥ የማይቻል እጅግ ድንቅ ነው። ቅዱስ ጳውሎስም «ድንኳን የሚሆነው ምድራዊ መኖሪያችን ቢፈርስ በሰማይ ያለ በእጅ ያልተሠራ የዘላለም ቤት የሚሆን ከእግዚአብሔር የተሠራ ሕንፃ እንዳለን እናውቃለንና።» በማለት በ2ቆሮ5፥1 ይገልጻል።

በእግዚአብሔር የተሠራ ሕንፃ እግዚአብሔር በጎች ምዕመናንን በተድላና በደስታ ለማኖር የወደደበት «ዓይን ያላየችው ጆሮም ያልሰማው በሰውም ልብ ያልታሰበ እግዚአብሔር ለሚወዱት ያዘጋጀው ተብሎ እንደተጻፈ እንዲህ እንናገራለን» በማለት ሐዋርያው በ1ቆሮ2፥9 እንደገለጸው ድንቅ ነው።

ይህንን ዘላለማዊ ሕይወት የምንወርስበትን የእግዚአብሔር መንግሥት ሐዋርያው ዮሐንስ በራዕይ አይቶት እንዲህ ሲል ይመሰክርናል። «አዲስ ሰማይና አዲስ ምድርንም አየሁ ፊተኛው ሰማይና ፊተኛይቱ ምድር አልፈዋልና ባሕርም ወደ ፊት የለም። ቅድስቲቱም ከተማ አዲሲቱ ኢየሩሳሌም ለባልዋ እንደተሸለመች ሙሽራ ተዘጋጅታ ከሰማይ ከእግዚአብሔር ዘንድ ስትወርድ አየሁ።

ታላቅም ድምጽ ከሰማይ፡ እነሆ! የእግዚአብሔር ድንኳን በሰዎች መካከል ነው ከእነርሱም ጋር ያድራል እነርሱም ሕዝቡ ይሆናሉ። እግዚአብሔርም እርሱ ራሱ ከእነርሱ ጋር ሆኖ አምላካቸው

ይሆናል፤ እንባዎችንምሁሉ ከዓይኖቻቸው ያብሳል ሞትም ከእንግዲህ ወዲህ አይሆንም ኃዘንም ቢሆን ወይም ጩኸት ወይም ሥቃይ ከእንግዲህ ወዲህ አይሆንም። የቀደመው ሥርዓት አልፏልና ብሎሲናገር ሰማሁት።» ዮሐራዕይ21፥1። «ለከተማይተ የእግዚአብሔር ክብር ስለሚያበራሳት መብራትዋም በጉ ስለሆነ ፀሐይ ወይም ጨረቃ እንደያበሩላት አያስፈልጋትም ነበር» ራዕይ21፥22 በማለት የተመለከተውን አስረድቷል።

ተስፋ የምናደርገውን የእግዚአብሔርን መንግሥትና የዘላለማዊ ሕይወታችን ታላቅነት በሚገባ ተመልክተናል። ወደዚህ ታላቅ ክብር ለመግባት ደግሞ ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በማይታበል ቃሉ ሥጋዬን የሚበላ ደሜን የሚጠጣ የዘላለም ሕይወት አለው እኔም በመጨረሻው ቀን አስነሳዋለሁ በማለት የዘላለምን ሕይወት ለመውረስ ቅዱስ ቁርባን መቀበል ግድ መሆኑን በአጽንኦት አስተምሯል። ዮሐ6፥54።

ሐዋርያው ይሁዳም በመልዕክቱ ላይ «ወዳጆች ሆይ ከሁሉ ይልቅ በተቀደሰ ሃይማኖታችሁ ራሳችሁን ለማነጽ እየተጋችሁ በመንፈስ ቅዱስ እየፀለያችሁ ወደ ዘላለም ሕይወት የሚወስደውን የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስን ምሕረትን ስትጠባበቁ ራሳችሁን በእግዚአብሔር ፍቅር ጠብቁ» በማለት ይመክራል። ይሁዳ ቀ.20፥21።

በሃይማኖት የምንኖር ሁሉ እግዚአብሔር ያዘጋጀልን የሚመጣው ሕይወት ዘላለማዊ ተድላ፣ ደስታ፣ የሥጋ ድካም የሌለበት፣ ጊዜ ዘመን የተገደበለት አለመሆኑን እጅግ ድንቅ መሆኑን እናስተውል።

ወደዚህም ለመግባት በጸጋ የተሰጠን ክቡር ሥጋውንና ቅዱስ ደሙን እንቀበል። በተቀደሰች ሃይማኖት እንጽና ስለ እግዚአብሔር ፍቅር ብለን ለትዕዛዛቱ እንገዛ። ምሥጢረ ቁርባን ከሚሰጣቸው ጥቅሞች አንዱ የዘላለም ሕይወትን ማጎናጸፍ ነውና ወደዚህ ምሥጢር እንቅረብ።